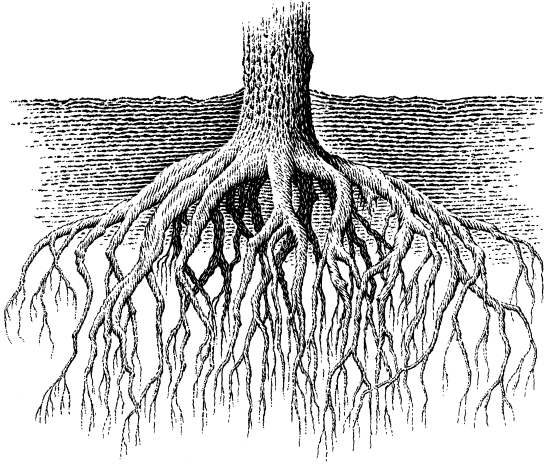

MỤC ĐÍCH # 3

BẠN ĐƯỢC TẠO DỰNG ĐỂ NÊN GIỐNG ĐỨC KITÔ

*“Anh em hãy bén rễ sâu
và xây dựng đời mình
trên nền tảng là Đức Kitô Giêsu,
hãy dựa vào đức tin mà anh em đã được thụ huấn,
và để cho lòng chan chứa niềm tri ân cảm tạ”
(Cl 2, 7).*

ĐƯỢC TẠO DỰNG ĐỂ NÊN GIỐNG ĐỨC KITÔ

*“Vì những ai Ngài đã biết từ trước,
thì Ngài đã tiên định cho họ
nên đồng hình đồng dạng với Con của Ngài,
để Con của Ngài làm trưởng tử
giữa một đàn em đông đúc”*
(Rm 8, 29).

*“Thánh Tử là hình ảnh Thiên Chúa vô hình,
là trưởng tử sinh ra trước mọi loài thọ tạo”*
(Cl 1, 15).

Bạn được tạo dựng để nên giống Đức Kitô.

Ngay từ ban đầu, ý định Thiên Chúa là tạo dựng bạn nên giống Con của Ngài, Đức Giêsu. Đây là định mệnh của bạn, cũng là mục đích thứ ba của đời bạn. Thiên Chúa công bố ý định này ngay khi tạo dựng, *“Thiên Chúa phán: ‘Chúng ta hãy làm ra con người theo hình ảnh chúng ta, giống như chúng ta’*” (St 1, 26a).

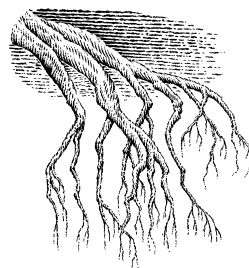
Trong toàn bộ công cuộc sáng tạo, chỉ con người được tạo dựng “giống hình ảnh Thiên Chúa”. Đây là đặc ân cao cả đem lại cho chúng ta phẩm giá. Dầu không hiểu hết mọi ẩn ý của cụm từ này, nhưng chúng ta biết một vài khía cạnh của nó: Như Thiên Chúa, chúng ta là những *hữu thể thiêng liêng* - tinh thần của chúng ta bất tử và tồn tại lâu bền hơn thân thể trần

thế; chúng ta *thuộc về tinh thần* - có thể suy nghĩ, lý luận và giải quyết vấn đề; như Thiên Chúa, chúng ta sống *tương quan* - cho và nhận tình yêu chân thật; và có một *luồng tâm luân lý* - có thể phân biệt phải trái. Chính điều này mà chúng ta có trách nhiệm trước Thiên Chúa.

Kinh Thánh nói, mọi dân tộc, không chỉ những người tin, dự phần hình ảnh của Thiên Chúa; vì thế giết người và phá thai là sai (St 6, 9; Tv 139, 13-16; Gc 1, 15; Dt 1, 3). Nhưng hình ảnh thì bất toàn, hư hoại và méo mó bởi tội lỗi. Vì thế, Thiên Chúa sai Đức Giêsu đến phục hồi hình ảnh trọn vẹn mà chúng ta đã đánh mất.

“Hình ảnh trọn vẹn và giống Thiên Chúa” là gì? Là nên giống Đức Giêsu Kitô! Kinh Thánh nói, Đức Giêsu “là hình ảnh hữu hình của Thiên Chúa vô hình” (2Cr 4, 4; Cl 1, 15), “là hình ảnh trung thực của bản thể Thiên Chúa” (Dt 1, 5).

Người ta thường dùng câu “cha nào con ấy” để chỉ sự giống nhau trong gia đình. Khi người ta thấy các con tôi giống tôi, điều ấy làm tôi vui. Thiên Chúa muốn con cái Ngài mang hình ảnh Ngài và nên giống Ngài. Kinh Thánh nói, “Con người đã được sáng tạo theo hình ảnh Thiên Chúa để thật sự sống công chính và thánh thiện” (Ep 4, 24b).

Để tôi nói rõ hơn: bạn sẽ không bao giờ trở thành Thiên Chúa, hoặc *một* vị thần. Sự đối trá đầy kiêu căng ấy là cám dỗ xưa nhất của Satan. Satan hứa với Adam và Eva là nếu họ nghe theo lời khuyên của nó, họ “*sẽ nên như những vị thần*” (St 3, 5). Nhiều tôn giáo và triết học Thời Đại Mới vẫn đề cao đối trá xa xưa này khi cho rằng, chúng ta là thần linh hoặc có thể trở nên những vị thần.

Ước muốn làm Chúa thể hiện mỗi khi chúng ta cố sắp đặt các tình huống, tương lai, và những con người chung quanh. Nhưng là tạo vật, chúng ta sẽ không bao giờ là *Tạo Hoá*. Thiên Chúa không muốn chúng ta trở nên một vị thần; Ngài muốn chúng ta trở nên giống Ngài - mang lấy những giá trị, thái độ và nhân đức của Ngài. Kinh Thánh nói, “*Vì thế, anh em phải cởi bỏ con người cũ với nếp sống xưa, là con người phải hư nát vì bị những ham muốn lừa dối*” (Ep 4, 22).

Mục tiêu tối hậu của Thiên Chúa dành cho đời bạn trên trái đất không phải là an nhàn, nhưng là triển nở các nhân đức. Ngài muốn chúng ta có được sự trưởng thành thiêng liêng và trở nên giống Đức Kitô.

Nên giống Đức Kitô không có nghĩa là đánh mất nét đặc trưng của bạn hay trở nên một bản sao không lý trí. Thiên Chúa đã tạo dựng nét độc đáo của bạn, nên chắc chắn Ngài không muốn huỷ hoại nó. Nên giống Đức Kitô là thay đổi tâm tính của bạn, chứ không phải thay đổi nhân cách.

Mục tiêu tối hậu của Thiên Chúa dành cho đời bạn trên trái đất không phải là an nhàn, nhưng là triển nở các nhân đức.

Thiên Chúa muốn bạn phát triển những đức tính được mô tả trong các phúc thật của Đức Giêsu (Mt 5, 1-12), hoa trái của Chúa Thánh Thần (Gl 5, 22-23) trong chương thánh Phaolô nói về tình yêu (1Cr 13), và trong danh sách các đặc tính của một đời sống hiệu quả và sinh hoa kết trái mà thánh Phêrô liệt kê (2Pr 1, 5-8). Mỗi khi quên các nhân đức ấy là một trong những mục tiêu Thiên Chúa dành cho đời mình, bạn dễ nản lòng bởi những hoàn cảnh. Bạn sẽ tự hỏi, “Tại sao điều này xảy đến cho tôi? Tại sao tôi phải khó khăn đến thế?”. Câu trả lời là

NGÀY HAI MƯƠI HAI
ĐƯỢC TẠO DỰNG
ĐỂ NÊN GIỐNG
ĐỨC KITÔ

cuộc sống *giả thiết* phải khó khăn!
Nhưng điều đó giúp chúng ta trưởng
thành. Hãy nhớ, thế gian chứ đâu phải
thiên đàng!

Nhiều Kitô hữu giải thích sai lời hứa “sự sống dồi dào” của Đức Giêsu (Ga 10, 10), họ hiểu đó là sức khoẻ hoàn hảo, một lối sống tiện nghi, hạnh phúc luôn mãi, thực hiện trọn vẹn những ước mơ và được giải thoát tức thời khỏi mọi khó khăn nhờ lòng tin và cầu nguyện. Tất một lời, họ ước vọng một đời sống Kitô hữu dễ dàng. Họ trông đợi thiên đàng nơi trần gian.

Quan điểm tự quy về mình sẽ coi Thiên Chúa như một vị thần vốn hiện diện chỉ để giúp bạn theo đuổi những thành tựu cá nhân ích kỷ. Thế nhưng, Thiên Chúa *đâu* phải là tôi tớ của bạn, và nếu bạn lầm tưởng cuộc sống *giả thiết* là dễ dàng, thì hoặc bạn sẽ vỡ mộng nghiêm trọng hoặc bạn sẽ sống mà không biết đến thực tế.

Đừng bao giờ quên cuộc đời này không thuộc về bạn! Bạn hiện hữu vì những mục đích của Thiên Chúa, không phải ngược lại. Tại sao Thiên Chúa lại phải trao cho bạn *thiên đàng ở trần gian* đang khi Ngài dự liệu nó cho bạn ở cõi đời đời? Thiên Chúa ban cho chúng ta thời giờ trên mặt đất để xây dựng và củng cố các nhân đức hầu chuẩn bị cho thiên đàng mai sau.

THẦN KHÍ CỦA THIÊN CHÚA ĐANG HOẠT ĐỘNG TRONG BẠN.

Công việc của Chúa Thánh Thần là tác tạo trong bạn những nhân đức nên giống Đức Kitô. Kinh Thánh nói, “*Chúng ta được biến đổi nên giống cũng một hình ảnh đó, ngày càng trở nên rực rỡ hơn, như do bởi tác động của Chúa là Thần Khí*”

(2Cr 3, 18b). Tiến trình biến đổi chúng ta ngày càng nên giống Đức Giêsu hơn được gọi là *thánh hoá*, và đây là mục đích thứ ba của đời bạn trên trần gian.

Bạn không thể tái tạo cho mình các tâm tính của Đức Giêsu với sức riêng. Những quyết tâm đầu năm, sức mạnh ý chí và những ý hướng tốt nhất sẽ không đủ. Chỉ Chúa Thánh Thần mới có sức tạo nên những biến đổi mà Thiên Chúa muốn có trong cuộc đời chúng ta. Kinh Thánh nói, “*Vì chính Thiên Chúa tác động đến ý chí cũng như hành động của anh em do lòng yêu thương của Ngài*” (Pl 2, 13).

Nói đến “sức mạnh của Thánh Thần”, nhiều người nghĩ ngay đến những phép lạ và những cảm xúc mạnh mẽ. Thế nhưng, hầu như mọi lúc, sức mạnh của Thánh Thần được ban cho đời bạn thì lặng lẽ, bất ngờ, thậm chí bạn không nhận ra cũng không cảm thấy. Ngài thường đùn đẩy chúng ta bằng “*tiếng gió hiu hiu*” (1V 19, 12).

Việc nên giống Đức Kitô không do bắt chước, nhưng do việc sống bên trong với Ngài. Chúng ta để Đức Kitô sống *trong* chúng ta. Vì đó là mầu nhiệm: “*Chính Đức Kitô đang ở giữa anh em*” (x Cl 1, 27). Làm sao điều này có thể xảy ra trong cuộc sống? Ngang qua những chọn lựa của chúng ta đó! Chúng ta chọn làm điều lành trong mọi hoàn cảnh và tin chắc Thần Khí Thiên Chúa sẽ ban sức mạnh, tình yêu, lòng tin và khôn ngoan của Ngài để chúng ta làm điều ấy. Vì Thần Khí của Thiên Chúa ngự trong chúng ta, nên những điều ấy luôn luôn được ban mỗi khi chúng ta cầu xin.

Phải cộng tác với hoạt động của Thánh Thần. Trong toàn bộ Kinh Thánh, chúng ta thấy một sự thật quan trọng được minh hoạ nhiều lần: Chúa Thánh Thần ban sức mạnh của Ngài *mỗi khi* bạn cất bước trong đức tin. Khi Giosuê đối diện với rào cản không thể vượt qua, lũ sông Jordan chỉ rút đi sau khi những nhà lãnh đạo lội xuống dòng nước chảy xiết trong

vâng phục và tin tưởng (Gd 3, 13-17). Vâng phục khai phóng quyền năng Thiên Chúa.

Thiên Chúa chờ đợi bạn hành động trước. Đừng đợi đến lúc bạn cảm thấy mạnh mẽ hoặc tự tin. Hãy tiến lên phía trước trong yếu hèn của bạn, làm điều ngay chính bất chấp sợ hãi và những cảm xúc. Đó là cách bạn cộng tác với Chúa Thánh Thần và đó cũng là cách bạn phát triển các nhân đức.

Kinh Thánh so sánh sự tăng trưởng thiêng liêng với một hạt giống, một toà nhà và một đứa trẻ đang lớn lên. Mỗi ẩn dụ đều đòi hỏi sự góp phần tích cực. Hạt giống phải được gieo trồng và chăm sóc, toà nhà cần được xây dựng - chúng không thể tự nhiên xuất hiện - và đứa trẻ cần ăn uống, hoạt động để lớn lên.

Trong khi mọi nỗ lực chẳng liên hệ gì với ơn cứu độ của bạn, chúng lại đóng một vai trò quan trọng cho sự trưởng thành thiêng liêng. Ít nữa tám lần trong Tân Ước nói đến việc “*hãy nỗ lực*” (Luca 13, 24; Rm 14, 19; Ep 4, 3; 2Tm 2, 15; Dt 4, 11; 12, 14; 2Pr 1, 5; 1Pr 3, 14) trong việc tăng trưởng để trở nên giống Đức Kitô. Bạn đừng mất thời giờ ngồi đợi điều ấy xảy ra.

Trong thư Êphêsô 4, 22-24, thánh Phaolô giải thích ba trách nhiệm của chúng ta trong việc trở nên giống Đức Kitô. Trước hết, phải từ bỏ con đường cũ của mình, “*Vì*

thế, anh em phải cởi bỏ con người cũ với nếp sống xưa, là con người phải hư nát vì bị những ham muốn lừa dối” (Ep 4, 22).

Thứ hai, phải thay đổi cách suy nghĩ. “*Anh em phải để Thần Khí đổi mới tâm trí anh em*” (Ep 4, 23). Kinh Thánh nói, chúng ta được “*biến đổi*” bởi việc canh tân lòng trí (Rm 12, 2).

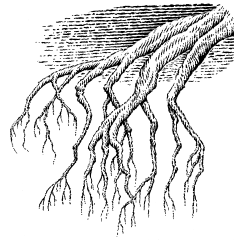

Tâm tính của bạn tự căn bản là số lượng các thói quen của bạn.

“Biến đổi” trong tiếng Hy Lạp là *metamorphosis* (trong Rm 12, 2 và 2Cr 3, 18) dùng để diễn tả sự thay đổi lạ lùng của con sâu biến dần thành con bướm. Đây là hình ảnh rất đẹp của những gì đang xảy ra nơi chúng ta cách thiêng liêng khi chúng ta để Thiên Chúa hướng dẫn lòng trí mình: Chúng ta được biến đổi từ trong ra ngoài, trở nên xinh đẹp hơn và được tự do bay lượn trên những tầm cao mới.

Thứ ba, chúng ta phải “mặc lấy” các tâm tính của Đức Kitô bằng cách phát triển những thói quen đạo đức mới. Đức tính bạn tự căn bản là số lượng các thói quen của bạn; đó là cách bạn *thường xuyên* hành động. Kinh Thánh nói, “*Hãy mặc lấy con người mới, là con người đã được sáng tạo theo hình ảnh Thiên Chúa để thật sự sống công chính và thánh thiện*” (Ep 4, 24).

Thiên Chúa dùng Lời của Ngài, những con người, và những hoàn cảnh để uốn nắn chúng ta. Cả ba điều đó không thể thiếu cho việc phát triển các nhân đức. Lời Thiên Chúa cung cấp *sự thật*, chúng ta cần để lớn lên; dân Thiên Chúa cung cấp *sự nâng đỡ*, chúng ta cần để triển nở và những hoàn cảnh cung cấp *môi trường*, chúng ta cần để tập tành việc nên giống Đức Kitô. Nếu bạn học hỏi và áp dụng Lời Chúa, liên kết thường xuyên với những anh chị em cùng tin khác và học biết tin tưởng vào Chúa trong những hoàn cảnh khác nhau, tôi bảo đảm là bạn sẽ sớm nên giống Đức Giêsu. Chúng ta sẽ xét xem mỗi khía cạnh của việc lớn lên này trong những chương sau.

Nhiều người cho rằng, tất cả những gì cần cho sự tăng trưởng thiêng liêng là học hỏi Kinh Thánh và cầu nguyện. Thế nhưng, có nhiều vấn đề trong cuộc sống sẽ *không bao giờ* thay đổi duy chỉ nhờ học hỏi Kinh Thánh hay cầu nguyện. Thiên

Chúa còn dùng những con người nữa. Ngài thường thích hành động ngang qua con người hơn là làm phép lạ hầu chúng ta biết lệ thuộc vào nhau trong tương quan. Ngài muốn chúng ta cùng nhau lớn lên.

Trong nhiều tôn giáo, người ta cho rằng, người trưởng thành thiêng liêng và thánh thiện nhất là những người sống cô lập trong các tu viện trên đỉnh núi, không bị lây nhiễm bởi việc tiếp xúc với những người khác. Nhưng đó là một sai lầm lớn. Trưởng thành thiêng liêng không phải là đeo đuổi một lối sống cô lập mang tính cá nhân! Bạn không thể lớn lên trong việc nên giống Đức Kitô trong cô lập. Bạn phải bị bao quanh bởi người khác và tương giao với họ. Bạn cần trở nên một thành phần của Hội Thánh và cộng đoàn. Tại sao? Bởi vì trưởng thành thiêng liêng đích thực là học yêu thương như Đức Giêsu và bạn không thể thực hành nên giống Đức Giêsu mà không sống tương quan với những người khác. Hãy nhớ rằng, tất cả chỉ là yêu thương - yêu mến Chúa và yêu thương anh em.

Trở nên giống Đức Kitô là một tiến trình tăng trưởng lâu dài và tiệm tiến. Trưởng thành thiêng liêng không tức thời cũng không tự động; đó là sự phát triển lâu dài và tiệm tiến chiếm cả phần còn lại của đời bạn. Nói đến tiến trình này, thánh Phaolô viết, *“Điều này tiếp tục cho đến khi tất cả chúng ta đạt tới sự hiệp nhất trong đức tin và trong sự nhận biết Con Thiên Chúa, tới tình trạng con người trưởng thành, tới tầm vóc viên mãn của Đức Kitô”* (Ep 4, 24).

Bạn là tác phẩm của một tiến trình. Sự biến đổi thiêng liêng của bạn trong việc phát triển các nhân đức của Đức Giêsu sẽ chiếm trọn những ngày còn lại đời bạn cả khi nó sẽ không hoàn tất trên trần gian. Nó chỉ hoàn tất khi bạn lên thiên đàng hay khi Đức Giêsu trở lại. Vào lúc đó, tất cả những gì chưa hoàn thiện còn lại nơi cá tính của bạn sẽ được phủ lấp. Kinh Thánh nói, cuối cùng, khi chúng ta có thể nhìn thấy Đức Giêsu

toàn vẹn, chúng ta sẽ trở nên giống Ngài hoàn toàn: “*Nhưng chúng ta sẽ như thế nào, điều ấy chưa được bày tỏ. Chúng ta biết rằng khi Đức Kitô xuất hiện, chúng ta sẽ nên giống như Ngài, vì Ngài thế nào, chúng ta sẽ thấy Ngài như vậy*” (1Ga 3, 2).

Nhiều rối rắm trong đời sống Kitô hữu phát xuất từ việc không biết chân lý đơn sơ này, là Thiên Chúa rất thích thú khi xây dựng cá tính của bạn hơn bất cứ điều gì khác. Chúng ta lắng lo khi Thiên Chúa dường như im lặng về một số vấn đề cụ thể nào đó, chẳng hạn “Tôi sẽ chọn

*Thiên Chúa quan tâm đến
con người của bạn hơn
công việc bạn đang làm.*

nghề nghiệp nào đây?”. Sự thật là có *nhiều* nghề nghiệp khác nhau mà Thiên Chúa đã có ý dành cho đời bạn. Điều Thiên Chúa quan tâm nhất là điều bạn đang làm và làm theo cách nên giống Đức Kitô (1Cr 10, 31; 16, 14; Cl 3, 17.23).

Thiên Chúa quan tâm đến con người của bạn hơn công việc bạn đang làm. Chúng ta là những *con người* chứ không phải là những *người máy*. Thiên Chúa chú ý tâm tính của bạn hơn là sự nghiệp của bạn vì bạn sẽ mang tâm tính của mình khi vào cõi đời đời chứ không phải sự nghiệp.

Kinh Thánh khuyến cáo, “*Anh em đừng có rập theo đời này, nhưng hãy cải biến con người anh em bằng cách đổi mới tâm thần, hầu có thể nhận ra đâu là ý Thiên Chúa: cái gì là tốt, cái gì đẹp lòng Chúa, cái gì hoàn hảo*” (Rm 12, 2). Bạn phải làm một quyết định đối đầu với các trào lưu văn hoá, với lễ thói để tập trung vào việc trở nên giống Đức Kitô hơn. Bằng không, những áp lực khác như bạn bè, cha mẹ, đồng nghiệp và trào lưu văn hoá sẽ tìm cách nấn đúc bạn theo hình ảnh họ.

Buồn thay, nhiều sách Kitô giáo thịnh hành cho thấy bao tín hữu đã bỏ việc sống cho những mục đích cao cả của Thiên Chúa để sống cho những thành tựu cá nhân và ổn định tinh thần. Đó là say đắm chính mình, chứ không phải là trở nên môn đệ. Đức Giêsu đã không chết trên thập giá chỉ để chúng ta có thể sống một cuộc sống tiện nghi và thoải mái.

Mục đích của Ngài sâu xa hơn: Ngài muốn làm chúng ta nên giống Ngài trước khi đem chúng ta về thiên đàng. Đây là đặc ân lớn nhất, là trách nhiệm trước mắt và là cùng đích tối hậu của chúng ta.

NGÀY HAI MƯƠI HAI

NGHĨ VỀ MỤC ĐÍCH ĐỜI TÔI

Một điểm để suy tư: Tôi được tạo dựng để nên giống Đức Kitô.

Một câu Kinh Thánh để nhớ: “Chúng ta được biến đổi nên giống cũng một hình ảnh đó, ngày càng trở nên rụt rở hơn, như do bởi tác động của Chúa là Thần Khí” (2Cr 3, 18).

Một câu hỏi để nghiền ngẫm: Trong lãnh vực nào, tôi cần cầu xin sức mạnh của Chúa Thánh Thần để nên giống Đức Kitô ngay hôm nay?

CHÚNG TA LỚN LÊN THẾ NÀO?

*“Sống theo sự thật và trong tình bác ái,
chúng ta sẽ lớn lên về mọi phương diện,
vươn tới Đức Kitô vì Ngài là Đầu”*
(Ep 4, 15).

“Như vậy, chúng ta sẽ không còn là những trẻ nhỏ”
(Ep 4, 14a).

Thiên Chúa muốn bạn lớn lên.

Mục đích của Cha trên trời là bạn trưởng thành và phát triển các nhân đức của Đức Giêsu Kitô. Buồn thay, hàng triệu Kitô hữu trở nên già nua mà không bao giờ trưởng thành. Họ mắc kẹt trong tình trạng ấu trĩ thiêng liêng suốt đời, vẫn cứ vẩn tã và mang giày len. Lý do là vì họ không bao giờ có ý định lớn lên.

Trưởng thành thiêng liêng không đạt được cách tự động. Nó đòi hỏi một cam kết có chủ ý. Bạn phải muốn lớn lên, quyết định lớn lên, nỗ lực để lớn lên, và kiên trì lớn lên. Làm môn đệ - tiến trình trở nên giống Đức Kitô - luôn luôn khởi đầu bằng một quyết định. Đức Giêsu mời gọi và chúng ta đáp lại: “*Anh hãy theo tôi!*” Ông đứng dậy đi theo Ngài” (Mt 9, 9).

Khi những môn đệ đầu tiên chọn việc đi theo Đức Giêsu, họ không biết hết những hệ lụy trong quyết định đó. Cách đơn sơ, họ đáp lại lời mời gọi của Chúa. Đó cũng là tất cả những gì bạn cần để khởi sự: Quyết định trở nên người môn đệ.

Không gì định hình đời bạn rõ hơn bằng những cam kết mà bạn chọn lựa. Những cam kết của bạn hoặc có thể làm bạn phát triển, hoặc cũng có thể huỷ diệt bạn; nhưng dù gì đi nữa, chúng cũng cho biết bạn là ai. Nói cho tôi, bạn đã cam kết điều gì, tôi sẽ nói bạn sẽ như thế nào hai mươi năm sau. Chúng ta sẽ trở nên điều mà chúng ta cam kết.

**NGÀY HAIMƯỜI BA
CHÚNG TA LỚN LÊN
THẾ NÀO?**

Cũng chính bởi điều cam kết mà nhiều người đã đánh mất mục đích Thiên Chúa dành cho đời họ. Nhiều người sợ phải cam kết với một điều gì đó nên họ sống vật vờ. Những người khác thì cam kết nửa vời với những giá trị vốn đòi hỏi cố gắng nên dễ nản lòng và trở nên tầm thường. Kẻ khác lại cam kết trọn vẹn cho những mục đích trần tục, như giàu có hoặc nổi danh, để rồi kết thúc trong thất vọng cay đắng. Mọi chọn lựa đều có một hậu quả đời đời, bạn phải chọn lựa cách khôn ngoan. Thánh Phêrô khuyến cáo, *“Muôn vật phải tiêu tan như thế, thì anh em phải là những người tốt đường nào, phải sống đạo đức và thánh thiện biết bao”* (2Pr 3, 11a).

Phần của Chúa và phần của bạn. Nên giống Đức Kitô là kết quả của những chọn lựa nên giống như Ngài và nương tựa vào Thần Khí của Ngài để giúp bạn hoàn thành những chọn lựa đó. Một khi bạn quyết định hết lòng nên giống Đức Kitô, bạn phải bắt đầu một lối sống mới. Bạn cần loại bỏ một số thói quen cũ, phát triển một số thói quen mới và quyết chí thay đổi cách suy nghĩ. Bạn phải tin chắc, Chúa Thánh Thần sẽ giúp bạn với những thay đổi này. Kinh Thánh nói, *“Anh em hãy biết run sợ mà gắng sức lo sao cho mình được cứu độ. Vì chính Thiên Chúa tác động đến ý chí cũng như hành động của anh em do lòng yêu thương của Ngài”* (Pl 2, 12b-13).

Câu này cho thấy hai phần việc của sự trưởng thành thiêng liêng: “hành động” và “tác động”. “Hành động” là trách nhiệm của bạn và “tác động” là phần việc của Thiên Chúa. Trưởng thành thiêng liêng là nỗ lực hợp tác giữa bạn và Chúa Thánh Thần. Thần Khí Thiên Chúa hoạt động với chúng ta, chứ không chỉ hoạt động trong chúng ta.

*Chúng ta trở nên điều
mà chúng ta cam kết.*

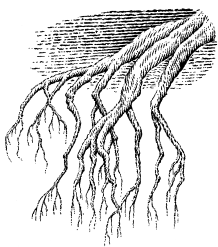
Câu Kinh Thánh này không nói đến cách thế để các tín hữu được cứu độ, nhưng nói đến phương cách để họ tăng trưởng. Nó không nói đến “nỗ lực” để được cứu độ, bởi lẽ, bạn không thể thêm bất cứ điều gì vào công cuộc Đức Giêsu đã làm. Trong quá trình “rèn luyện” thân thể, bạn tập luyện để thân thể phát triển chứ không để có một thân thể.

Khi lắp ghép một bức tranh nhiều mảnh, bạn đã có sẵn tất cả các mảnh - việc của bạn là gắn chúng lại với nhau. Những người làm vườn “canh tác” đất chứ không *tạo ra* đất, họ phát triển những gì đã có. Thiên Chúa ban cho bạn một đời sống mới; giờ đây bạn có trách nhiệm làm nó triển nở “với *run sợ*”. Điều đó muốn nói, việc trưởng thành thiêng liêng của bạn thật quan trọng! Ai chểnh mảng với sự trưởng thành thiêng liêng của mình, người ấy không hiểu những ý nghĩa đời đời của nó (như chúng ta đã thấy ở chương 4 và chương 5).

Thay đổi hệ thống điều khiển tự động của bạn. Để thay đổi đời sống, bạn phải thay đổi cách suy nghĩ. Đằng sau mọi việc bạn làm là một tư tưởng. Mọi hành vi đều được thúc đẩy bởi một niềm tin, và mọi hành động đều được thúc bách bởi một thái độ. Thiên Chúa đã mặc khải điều này cả ngàn năm trước khi các nhà tâm lý hiểu nó: “*Anh em đừng có rập theo đời này, nhưng hãy cải biến con người anh em bằng cách đổi*

mới tâm thần, hầu có thể nhận ra đâu là ý Thiên Chúa: cái gì là tốt, cái gì đẹp lòng Chúa, cái gì là hoàn hảo” (Rm 12, 2).

Thử tưởng tượng bạn đang lái một chiếc canô cao tốc trên mặt hồ với hệ thống điều khiển tự động đã cài đặt hướng về phía đông. Nếu bạn quyết định rẽ sang hướng tây, có hai cách để bạn thay đổi hướng tàu. Một là nắm lấy tay lái và dùng sức mạnh *buộc* nó quay ngược lại hướng đã cài đặt trong hệ thống điều khiển tự động. Bằng sức mạnh ý chí, bạn có thể thắng hệ thống tự động, nhưng bạn sẽ cảm thấy bị cưỡng lại không ngừng. Tay bạn sẽ mỏi, và nếu bạn thả bánh lái, lập tức con tàu sẽ lại quay đầu về hướng đông, hướng mà nó đã được định. Hai là bạn phải cài đặt lại hệ thống điều khiển tự động.

Điều này cũng xảy ra khi bạn tìm cách thay đổi lối sống của mình bằng ý chí: Bạn nói, “Tôi sẽ *buộc* mình ăn ít hơn... tập thể dục nhiều hơn... bỏ thói quen bê bối và trễ nải”. Phải, ý chí *có thể* tạo nên một thay đổi nhất thời, nhưng nó lại liên tục tạo những căng thẳng bên trong, bởi lẽ bạn chưa giải quyết cái nguyên nhân căn rễ. Thay đổi đó có vẻ không tự nhiên, và rồi bạn bỏ cuộc, không ăn kiêng và luyện tập nữa. Bạn nhanh chóng trở lại lối sống cũ.

Có một cách tốt hơn và dễ dàng hơn: Thay đổi hệ điều khiển tự động của bạn - cách suy nghĩ của bạn. Kinh Thánh nói, “*Hãy cải biến con người anh em bằng cách đổi mới tâm thần*” (Rm 12, 2). Bước đầu tiên của bạn trong tiến trình trưởng thành thiêng liêng là bắt đầu thay đổi cách suy nghĩ. Thay đổi luôn xảy ra trước tiên trong tâm trí. Cách bạn suy nghĩ xác định cách bạn cảm nhận, và cách bạn cảm nhận tác động cách bạn hành động. Thánh Phaolô nói, “*Anh em phải để Thần Khí đổi mới tâm trí anh em*” (Ep 4, 23).

Để nên giống Đức Kitô, bạn phải cải thiện tâm trí mình nên giống Ngài. Tân Ước gọi động thái này là *sám hối* vốn theo nghĩa đen trong tiếng Hy Lạp là “thay đổi tâm trí”. Bạn sám hối bất cứ khi nào bạn thay đổi tư duy bằng việc đón nhận cách thức Thiên Chúa suy nghĩ - về chính bạn, về tội lỗi, về chính Ngài, về người khác, về cuộc sống, về tương lai và mọi chuyện khác. Bạn mặc lấy cách nhìn và tầm nhìn của Đức Kitô.

*Cách bạn suy nghĩ xác định
cách bạn cảm nhận, và
cách bạn cảm nhận tác động
cách bạn hành động.*

Chúng ta được đòi hỏi phải “*có những tâm tình như chính Đức Kitô Giêsu*” (Pl 2, 5). Công việc này gồm hai phần. Nửa phần đầu của việc thay đổi tâm trí này là ngưng nghĩ đến những ý tưởng *thiếu trưởng thành* vốn quy về mình và tìm kiếm bản thân. Kinh Thánh nói, “*Về mặt phán đoán thì đừng sống như trẻ con; về đàng dữ, sống như trẻ con thì được, nhưng về mặt phán đoán thì phải là người trưởng thành*” (1Cr 14, 20). Tự bản chất, trẻ con hoàn toàn ích kỷ. Chúng chỉ nghĩ đến bản thân và những nhu cầu của mình. Chúng không có khả năng cho, chúng chỉ có thể nhận. Đây là lối tư duy thiếu trưởng thành. Thật không may, nhiều người chưa bao giờ lớn lên để vượt qua lối tư duy đó. Kinh Thánh nói, tư duy vị kỷ là nguồn gốc của hành vi tội lỗi, “*Những ai sống theo tính xác thịt, thì hướng về những gì thuộc tính xác thịt*” (Rm 8, 5).

Nửa phần sau của việc suy nghĩ giống như Đức Giêsu là *bắt đầu suy nghĩ cách trưởng thành*, vốn tập trung vào những người khác, chứ không quy về bản thân. Trong chương nói về lòng mến đích thực, thánh Phaolô kết luận, nghĩ đến người

khác là dấu hiệu của trưởng thành: *“Cũng như khi tôi còn là trẻ con, tôi nói năng như trẻ con, hiểu biết như trẻ con, suy nghĩ như trẻ con; nhưng khi tôi đã trở thành người lớn, thì tôi bỏ tất cả những gì là trẻ con”* (1Cr 13, 11).

Ngày nay, nhiều người cho rằng, trưởng thành thiêng liêng được đo bằng kiến thức Kinh Thánh và giáo lý. Kiến thức chỉ là một thước đo của trưởng thành, nhưng nó không phải là tất cả. Đời sống Kitô hữu vượt quá những tín điều và xác tín; nó còn bao hàm lối cư xử và nhân cách. Việc làm phải đi đôi với điều mình tin, và niềm tin phải được nâng đỡ bằng hành vi nên giống Đức Kitô.

Kitô giáo không phải là một tôn giáo hay một triết thuyết, nhưng là một tương quan và là một cách sống. Cốt lõi của cách sống ấy là thay vì nghĩ đến mình mà nghĩ đến người khác như Đức Giêsu đã làm. Kinh Thánh nói, *“Mỗi người trong chúng ta hãy chiều theo sở thích kẻ khác, vì lợi ích của họ, và để xây dựng. Thật vậy, Đức Kitô đã không chiều theo sở thích của mình”* (Rm 15, 2-3a).

Nghĩ đến người khác là trọng tâm của việc Nên Giống Đức Kitô và là bằng chứng rõ nhất của sự trưởng thành thiêng liêng. Lối suy nghĩ này không tự nhiên, đi ngược văn hoá, khá hiếm hoi và khó khăn. May thay, chúng ta có sự trợ giúp: *“Chúng ta đã không lãnh nhận thần trí thế gian, nhưng là Thần Khí phát xuất từ Thiên Chúa, để nhận biết những ân huệ Thiên Chúa đã ban cho chúng ta”* (1Cr 2, 12a). Trong những chương tiếp theo, chúng ta sẽ xét xem những công cụ mà Chúa Thánh Thần sử dụng để giúp chúng ta lớn lên.

NGÀY HAI MƯỜI BA
NGHĨ VỀ MỤC ĐÍCH ĐỜI TÔI

Một điểm để suy tư: Không bao giờ quá trễ để bắt đầu lớn lên.

Một câu Kinh Thánh để nhớ: “Hãy cải biến con người anh em bằng cách đổi mới tâm thần, hầu có thể nhận ra đâu là ý của Thiên Chúa: cái gì là tốt, cái gì đẹp lòng Chúa, cái gì hoàn hảo” (Rm 12, 2b).

Một câu hỏi để nghiên ngẫm: Trong lãnh vực nào, tôi cần chấm dứt suy nghĩ theo cách của mình và bắt đầu suy nghĩ theo cách của Chúa?

ĐƯỢC BIẾN ĐỔI BỞI SỰ THẬT

*“Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh,
nhưng còn nhờ mọi lời miệng Thiên Chúa phán ra”*
(Mt 4, 4).

*“Giờ đây, tôi xin phó thác anh em cho Thiên Chúa
và cho lời ân sủng của Ngài, là lời có sức xây dựng
và ban cho anh em được hưởng phần gia tài
cùng với tất cả những người đã được thánh hiến”*
(Cv 20, 32).

Sự thật biến đổi chúng ta.

Trưởng thành thiêng liêng là tiến trình thay thế những lời giả dối bằng sự thật. Đức Giêsu đã cầu nguyện, *“Xin Cha lấy sự thật mà thánh hiến họ, Lời Cha là sự thật”* (Ga 17, 17). Việc nên thánh cần đến mặc khải. Thần Khí Thiên Chúa sử dụng Lời của Thiên Chúa để làm chúng ta nên giống Con của Ngài. Để nên giống Đức Giêsu, chúng ta phải đổ đầy cuộc sống mình bằng Lời của Ngài. Kinh Thánh nói, *“Nhờ vậy, người của Thiên Chúa nên thập toàn, và được trang bị đầy đủ để làm mọi việc lành”* (2Tm 3, 17).

Lời Thiên Chúa không giống với mọi lời khác. Lời Thiên Chúa thì sống động (Dt 4, 12; Cv 7, 38; 1Pr 1, 23). Đức Giêsu nói, *“Lời Thầy nói với anh em là thần khí và là sự sống”* (Ga 6, 63). Khi Thiên Chúa nói, mọi vật thay đổi. Mọi vật chung

quanh bạn - tất cả mọi tạo vật - hiện hữu vì “*Thiên Chúa đã phán*”. Ngài đã phán, nên tất cả chúng được hiện hữu. Không có Lời của Thiên Chúa, ngay cả bạn cũng không có. Thánh Giacôbê nêu rõ, “*Ngài đã tự ý dùng Lời chân lý mà sinh ra chúng ta, để chúng ta nên như của dầu mùa trong các thợ tạo của Ngài*” (Gc 1, 18).

Kinh Thánh vượt xa cuốn sách hướng dẫn tín lý. Lời Thiên Chúa tạo sự sống, ban niềm tin, tạo biến đổi, làm khiếp sợ

*Thần Khí Thiên Chúa
sử dụng Lời của Thiên Chúa
để làm chúng ta nên
giống Con của Ngài.*

Quý Ma, thực hiện các phép lạ, chữa lành các vết thương, xây dựng nhân cách, thay đổi hoàn cảnh, ban niềm vui, lướt thắng nghịch cảnh, đánh bại cám dỗ, gieo rắc hy vọng, khai phóng sức mạnh, tẩy sạch

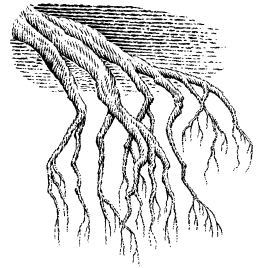
tâm trí, khiến sự vật hiện hữu và bảo đảm cho tương lai đời đời của chúng ta! Chúng ta không thể sống nếu không có Lời của Thiên Chúa! *Đừng bao giờ coi đó là chuyện đương nhiên. Bạn phải xem Lời Thiên Chúa cần cho đời mình như của ăn. Gióp nói, “Lệnh môi Ngài truyền, tôi chẳng lìa xa; lời miệng Ngài phán, lòng tôi luôn áp ụ”* (G 23, 12).

Lời Thiên Chúa là của ăn thiêng liêng bạn *phải* có để hoàn thành các mục đích đời mình. Lời Chúa được coi là sữa, là bánh, là thức ăn đặc và món tráng miệng ngọt ngào của chúng ta (1Pr 2, 2; Mt 4, 4; 1Cr 3, 2; Tv 119, 103). Bữa ăn bốn món này là thực đơn của Thần Khí dành cho sức mạnh và sự trưởng thành thiêng liêng của chúng ta. Thánh Phêrô bảo, “*Như trẻ sơ sinh, anh em hãy khao khát sữa tinh truyền là Lời Chúa, nhờ đó anh em sẽ lớn lên để hưởng ơn cứu độ*” (1Pr 2, 2).

Ở LẠI TRONG LỜI CỦA THIÊN CHÚA

Ngày nay Kinh Thánh được in nhiều hơn bao giờ hết, nhưng một cuốn Kinh Thánh trên kệ sách sẽ chẳng có ý nghĩa gì. Hàng triệu Kitô hữu mắc chứng biếng ăn và chết đói vì suy dinh dưỡng thiêng liêng. Để trở nên một môn đệ mạnh khoẻ của Đức Giêsu, được nuôi dưỡng bằng Lời Chúa phải là ưu tiên hàng đầu của bạn. Đức Giêsu gọi đó là “sự ở lại”. Ngài nói, *“Nếu các ông ở lại trong lời của tôi, thì các ông thật là môn đệ tôi”* (Ga 8, 31). Trong cuộc sống mỗi ngày, ở lại trong Lời của Thiên Chúa bao gồm ba hành vi:

Tôi phải chấp nhận thẩm quyền của Lời Chúa. Lời Chúa phải trở nên tiêu chuẩn có thẩm quyền trên cuộc đời tôi: là la bàn tôi tin cậy để định hướng, là cố vấn tôi lắng nghe trước những quyết định khôn ngoan, và là tiêu chuẩn tôi dùng để đánh giá mọi sự. Lời Chúa phải luôn là lời đầu tiên và lời cuối cùng trong cuộc đời tôi.

Nhiều rắc rối xảy ra trong cuộc đời chỉ vì chúng ta đặt nền tảng cho các chọn lựa của mình trên những thẩm quyền không đáng tin cậy: Văn hoá (“mọi người làm như thế”) truyền thống (“chúng ta luôn làm như vậy”), Lý do (“điều đó xem ra hợp lý”), hoặc cảm tính (“tôi cảm thấy được”). Cả bốn thẩm quyền đó đã nên lầm lạc bởi sự Sa Ngã. Những gì chúng ta cần là một tiêu chuẩn hoàn hảo vốn không bao giờ dẫn chúng ta đi sai đường. Chỉ Lời Thiên Chúa mới đáp ứng điều đó. Salomon nhắc chúng ta, *“Mọi Lời Thiên Chúa phán đều được chứng nghiệm, Ngài là khiên thuẫn cho ai tìm ẩn náu nơi Ngài”* (Cn 30, 5), và thánh Phaolô giải thích, *“Tất cả những gì viết trong Sách Thánh đều do Thiên Chúa linh hứng, và có ích cho việc giảng dạy, biện bác, sửa dạy, giáo dục để trở nên công chính”* (2Tm 3, 16).

Trong những năm đầu thi hành sứ vụ của mình, Billy Graham đã trải qua một giai đoạn chiến đấu với nỗi hoài nghi về sự chính thực và thẩm quyền của Kinh Thánh. Vào một đêm trăng, nước mắt đầy tràn, ông quỳ gối thưa lên với Chúa điều đó bất chấp những chỗ tăm tối mà ông không hiểu nổi, từ nay ông sẽ tín thác hoàn toàn vào Lời Thiên Chúa như là thẩm quyền duy nhất cho cuộc đời và sứ vụ của ông. Cũng từ ngày đó, cuộc sống Billy Graham được chúc phúc với sức mạnh và những kết quả chưa từng có.

Quyết định quan trọng nhất mà bạn có thể thực hiện ngay hôm nay là xác định đâu là thẩm quyền tối hậu cho cuộc đời bạn. Đừng bận tâm đến văn hoá, truyền thống, lý do hay cảm tính; hãy chọn lấy Lời Chúa làm thẩm quyền tối hậu của mình. Khi quyết định một điều gì, trước hết hãy đặt câu hỏi, “Lời Chúa nói gì?”. Hãy quyết chí khi Chúa bảo làm một điều gì đó, cứ tín thác cho Lời Ngài và thực hiện ngay dù điều đó xem ra vô nghĩa hay dù bạn không thích. Hãy mượn lời của thánh Phaolô làm lời tuyên xưng của mình, “*Tôi phụng thờ Thiên Chúa của cha ông chúng tôi... tôi tin mọi điều chép trong sách Luật Môisen và các sách Các Ngôn Sứ*” (Cv 24, 14).

Tôi phải hấp thụ chân lý của Lời Chúa. Tin vào Lời Chúa thì chưa đủ, tôi phải đầy tràn Lời Ngài để Thánh Thần có thể biến đổi tôi trong sự thật. Có năm cách để làm công việc này: Bạn có thể đón nhận, đọc, nghiên cứu, ghi nhớ và suy niệm Lời Chúa.

Trước hết, bạn *đón nhận* Lời Chúa khi lắng nghe và chấp nhận Lời với một thái độ cởi mở tiếp thu. Dù ngôn ngữ gieo giống cho thấy cách đón nhận của chúng ta sẽ quyết định việc Lời Chúa có đâm rễ sâu và sinh hoa kết trái trong cuộc sống chúng ta hay không. Đức Giêsu xác định ba thái độ không tiếp nhận - một tâm trí đóng kín (đất cứng), một tâm trí hời hợt (đất nông), một tâm trí phân tán (đất đầy cỏ) - và rồi Ngài nói, “*Vậy hãy để ý tới cách thức anh em nghe*” (Lc 8, 18).

Bất cứ khi nào bạn cảm thấy mình không học được một điều gì đó từ một bài giảng hoặc từ một thầy dạy Kinh Thánh, bạn hãy xem lại thái độ đón nhận, đặc biệt là lòng kiêu ngạo; vì lẽ Thiên Chúa cũng có thể nói ngang qua một thầy dạy gây nhàm chán nhất khi bạn khiêm tốn và muốn tiếp thu. Thánh Giacôbê khuyên, *“Hãy khiêm tốn đón nhận lời đã được gieo vào lòng anh em; lời ấy có sức cứu độ linh hồn anh em”* (Gc 1, 21b).

Thứ hai, qua phần lớn 2000 năm lịch sử Hội Thánh, việc đọc Kinh Thánh xem ra chỉ dành riêng cho hàng giáo sĩ, nhưng nay thì hàng tỷ người trong chúng ta đều có thể đọc. Dầu thế, biết bao tín hữu vẫn trung thành đọc báo hàng ngày hơn là đọc Kinh Thánh. Thật chẳng có gì đáng ngạc nhiên khi chúng ta không lớn lên. Chúng ta không thể xem truyền hình ba giờ, đọc Kinh Thánh ba phút và ước mong mình trưởng thành.

Nhiều người tuyên bố mình tin Kinh Thánh “từ đầu đến cuối” lại chưa bao giờ đọc Kinh Thánh từ đầu đến cuối. Nhưng nếu đọc Kinh Thánh chỉ mười lăm phút mỗi ngày, bạn sẽ đọc trọn bộ một lần mỗi năm. Nếu lấy nửa giờ mỗi ngày để đọc Kinh Thánh thay vì xem truyền hình, bạn sẽ đọc xong trọn bộ hai lần mỗi năm.

Nhiều người tuyên bố mình tin Kinh Thánh “từ đầu đến cuối” lại chưa bao giờ đọc Kinh Thánh từ đầu đến cuối.

Đọc Kinh Thánh mỗi ngày giúp bạn gần gũi với tiếng nói của Thiên Chúa. Đây là lý do tại sao Thiên Chúa dạy các vua Israel luôn luôn giữ Lời Ngài bên mình: *“Luật này sẽ ở bên vua, vua phải đọc mọi ngày trong đời mình, để học cho biết kính sợ Đức Chúa, Thiên Chúa của vua”* (Đnl 17, 19). Nhưng đừng chỉ giữ bên mình, bạn hãy đọc Kinh Thánh đều đặn! Một dụng cụ

đơn giản tiện ích cho công việc này là lịch đọc Kinh Thánh hàng ngày, nó sẽ giúp bạn tránh được việc đọc tùy tiện và bỏ qua các phần khác nhau. Nếu bạn muốn có một chương trình đọc Kinh Thánh hàng ngày, hãy xem Phụ trương 2.

Thứ ba, *nghiên cứu*, hoặc học hỏi Kinh Thánh là một cách thể thực tiễn khác để ở lại trong Lời Thiên Chúa. Sự khác biệt giữa việc đọc và nghiên cứu Kinh Thánh ở chỗ này: đặt câu hỏi và viết xuống những suy nghĩ của bạn. Bạn sẽ không thật sự học hỏi Kinh Thánh nếu bạn không viết ý tưởng của mình xuống trên giấy hoặc trên máy tính.

Vì khuôn khổ có hạn, ở đây tôi không thể giải thích những phương pháp khác nhau của việc học hỏi Kinh Thánh. Hiện đang có nhiều cuốn sách hữu ích về các phương pháp học hỏi Kinh Thánh, kể cả một cuốn tôi viết cách đây hai mươi năm.¹⁴ Bí quyết của việc học hỏi Kinh Thánh hiệu quả là học biết cách đặt đúng câu hỏi. Các phương pháp khác nhau dùng những cách đặt vấn đề khác nhau. Bạn sẽ khám phá nhiều hơn nếu bạn dừng lại và đặt những câu hỏi đơn sơ như Ai? Cái gì? Khi nào? Ở đâu? Tại sao? Thế nào? Kinh Thánh nói, “*Ai thiết tha và trung thành giữ luật trọn hảo - luật mang lại tự do - ai thi hành luật Chúa, chứ không nghe qua rồi bỏ, thì sẽ tìm được hạnh phúc trong mọi việc mình làm*” (Gc 1, 25).

Cách thứ tư để ở lại trong Lời Thiên Chúa là bằng việc *thuộc lòng* Lời Chúa. Khả năng nhớ của bạn là một quà tặng Chúa ban. Có thể bạn nghĩ là bạn có trí nhớ kém, nhưng sự thật là bạn nhớ được hàng triệu ý tưởng, sự thật, sự kiện, và các hình ảnh. Bạn nhớ những gì bạn cho là *quan trọng*. Nếu Lời Thiên Chúa là quan trọng, bạn sẽ dành thời giờ để nhớ.

¹⁴ Rick Warren, *Twelve Personal Bible Study Methods*. Cuốn sách này đã được dịch ra sáu thứ tiếng. Có ở www.pastors.com.

Ích lợi biết bao khi bạn thuộc lòng các câu Kinh Thánh. Nó giúp bạn chống lại cám dỗ, chọn cho mình những quyết định khôn ngoan, làm giảm ức chế, đem lại tự tin, đưa ra những lời khuyên tốt lành và chia sẻ niềm tin cho những anh chị em khác (Tv 119, 11; 119, 105; Gr 15, 16; Cn 12, 18; 1Pr 3, 15).

NGÀY HAI MƯƠI BỐN ĐƯỢC BIẾN ĐỔI BỞI SỰ THẬT

Trí nhớ của bạn tựa một cơ bắp. Càng sử dụng, nó càng nên mạnh mẽ; nhớ lại Lời Chúa cũng thế, càng nhớ, nó càng trở nên dễ dàng. Bạn có thể bắt đầu bằng cách rút ra một vài câu Kinh Thánh vốn đánh động bạn từ cuốn sách này và viết chúng xuống trên tấm card nhỏ để mang theo mình. Rồi trong ngày, bạn *lớn tiếng* ôn lại chúng. Bạn có thể nhớ lại Lời Chúa bất cứ ở đâu: khi làm việc, tập thể dục, lái xe, chờ đợi hoặc đi ngủ. Ba chìa khoá dẫn đến thành công việc thuộc lòng Lời Chúa là ôn lại, ôn lại và ôn lại! Kinh Thánh nói, “*Ước chi lời Đức Kitô ngự giữa anh em thật dồi dào phong phú. Anh em hãy dạy dỗ khuyên bảo nhau với tất cả sự khôn ngoan*” (Cl 3, 16a).

Phương cách thứ năm để ở lại trong Lời của Thiên Chúa là *suy gẫm* vốn được Kinh Thánh gọi là “suy niệm”. Với nhiều người, ý tưởng suy niệm gợi lên hình ảnh cố làm cho tâm trí mình ra không và để nó đi lang thang. Ý tưởng này đối nghịch hoàn toàn với việc gẫm suy theo ý nghĩa Kinh Thánh. Suy gẫm là suy nghĩ được *tập trung*, đòi hỏi nỗ lực nghiêm túc. Bạn chọn một câu Lời Chúa và suy đi gẫm lại trong tâm trí.

Như tôi đã nói ở chương 11, nếu bạn biết lo lắng là gì thì cũng biết thế nào là suy gẫm. Lo lắng là tập trung suy nghĩ về một vấn nạn; tương tự, suy gẫm cũng thế, nhưng thay vì tập trung vào vấn đề, bạn tập trung vào Lời Chúa.

Để biến đổi bạn ngày càng nên giống Đức Giêsu thì không có thói quen nào hiệu quả hơn việc suy gẫm Lời Chúa mỗi ngày. Khi dành thời giờ chiêm niệm chân lý của Chúa, cung

chiêm gương lành của Đức Giêsu, chúng ta được “*biến đổi nên giống cũng một hình ảnh đó, ngày càng trở nên rục rờ hơn, như do bởi tác động của Chúa là Thần Khí*” (2Cr 3, 18).

Nếu nhìn lại những lần Chúa nói về việc suy gẫm trong Kinh Thánh, bạn sẽ phải ngạc nhiên với những lợi ích Ngài hứa cho tất cả những ai dành thời giờ suy niệm Lời Ngài suốt ngày. Một trong những lý do Thiên Chúa gọi Đavít “người làm đẹp lòng Ta” là vì ông yêu thích suy gẫm Lời Chúa. Ông nói, “*Con vui thú với mệnh lệnh Ngài và hết lòng yêu mến*” (Tv 119, 97). Gẫm suy chân lý của Chúa cách nghiêm túc là chìa khoá để lời cầu xin được nhậm và là bí quyết để có một cuộc sống thành công (Ga 15, 7; Gd 1, 8; Tv 1, 2-3).

Tôi phải áp dụng những nguyên tắc của Lời Chúa. Đón nhận, đọc, học thuộc lòng, và suy gẫm Lời Chúa sẽ vô ích nếu không đem ra thực hành. Chúng ta phải trở nên người “*đem Lời ấy ra thực hành*” (Gc 1, 22). Đây là bước khó khăn nhất, bởi lẽ Satan kịch liệt chống lại điều đó. Nó không quan tâm việc bạn học hỏi Kinh Thánh bao lâu bạn không áp dụng điều đã học.

Chúng ta tự lừa dối mình khi cho rằng, chỉ vì đã nghe, đã đọc hay đã nghiên cứu một chân lý là đã tiếp thu chân lý. Quả vậy, bạn có thể quá bận rộn tham dự các lớp, các khoá hội thảo Kinh Thánh đến nỗi không có thời giờ áp dụng những gì đã học. Bạn quên nó ngay trên đường đến lớp dự giờ tiếp theo.

*Sự thật sẽ giải thoát bạn,
nhưng trước tiên, nó có thể
làm cho bạn đau khổ!*

Không áp dụng, tất cả mọi cuộc học hỏi Kinh Thánh trở nên vô ích. Đức Giêsu nói, “*Vậy ai nghe những lời Thầy nói đây mà đem ra thực hành, thì ví được như người khôn xây nhà trên đá*” (Mt 7, 24). Ngài cũng nêu rõ, ân huệ của Thiên Chúa đến từ việc vâng phục chân lý, chứ không chỉ nhận biết chân lý. Ngài nói, “*Anh em đã biết những điều đó, nếu anh em thực hành, thì thật phúc cho anh em!*” (Ga 13, 17).

Một lý do khác khiến chúng ta tránh né việc áp dụng Lời Chúa cho chính mình là vì Lời Chúa có thể trở nên khó khăn và thậm chí gây thương tổn. Sự thật sẽ giải thoát bạn, nhưng trước tiên, nó có thể làm cho bạn đau khổ! Lời Chúa phơi bày những động lực, phanh phui sai lầm, khiển trách tội lỗi và mong chờ bạn đổi thay. Tự bản chất, con người kháng cự lại sự thay đổi; thế nên, áp dụng Lời Chúa thật là một công việc hết sức khó khăn. Đây là lý do tại sao cần thiết phải bàn thảo việc áp dụng Lời Chúa của cá nhân bạn với những người khác.

Tôi không nói quá về giá trị của việc trở nên thành viên của một nhóm học hỏi và thảo luận Lời Chúa. Chúng ta luôn luôn học được từ người khác những sự thật mà chúng ta không bao giờ tự học hỏi được. Những người khác sẽ giúp bạn thấy những suy tư hiểu biết mà bạn không thấy, giúp bạn áp dụng chân lý của Chúa một cách thực tiễn.

Cách tốt nhất để trở nên một người “thực hiện Lời Chúa” là luôn viết ra bước hành động như là kết quả của việc bạn đọc, học hỏi và suy gẫm Lời Chúa. Hãy phát huy thói quen viết ra chính xác những gì bạn dự định làm. Bước hành động này phải riêng tư (liên quan đến *bạn*), thực tế (điều bạn có thể *thực hiện*) và có thể chứng minh (với *hạn chót* để thực hiện nó). Mỗi một áp dụng sẽ liên quan đến tương quan của bạn với Chúa, với tha nhân, và liên quan đến nhân cách của chính bạn.

Trước khi đọc sang chương tiếp theo, bạn hãy để ra một ít thời gian suy nghĩ câu hỏi này: Chúa đã nói với bạn làm điều

gì đó qua Lời của Ngài mà bạn chưa khởi sự làm? Tiếp đến, hãy viết ra một vài câu ý lược giúp bạn hành động. Bạn có thể nói với một người bạn, người có thể đánh giá điều bạn cam kết. Như D. L. Moody nói, “Lời Chúa không được trao ban để gia tăng kiến thức, nhưng là để thay đổi đời sống chúng ta”.

NGÀY HAI MƯƠI BỐN
NGHĨ VỀ MỤC ĐÍCH ĐỜI TÔI

Một điểm để suy tư: Sự thật sẽ biến đổi tôi.

Một câu Kinh Thánh để nhớ: “Nếu các ông ở lại trong lời của tôi, thì các ông thật là môn đệ tôi; các ông sẽ biết sự thật, và sự thật sẽ giải phóng các ông” (Ga 8, 31-32).

Một câu hỏi để nghiền ngẫm: Qua Lời của Chúa, Chúa đã nói với tôi làm điều gì mà tôi chưa khởi sự làm?

ĐƯỢC BIẾN ĐỔI QUA THỬ THÁCH

*“Một chút gian truân tạm thời trong hiện tại
sẽ mang lại cho chúng ta
cả một khối vinh quang vô tận, tuyệt vời”
(2Cr 4, 17).*

*“Chính lửa khổ đau luyện nên vàng ròng
của lòng sốt mến”
(Madame Guyon).*

Đàng sau mỗi biến cố, Thiên Chúa có một mục đích.

Ngài tận dụng mọi hoàn cảnh để phát triển nhân cách chúng ta. Thật vậy, để làm chúng ta nên giống Đức Giêsu, Thiên Chúa dựa vào các hoàn cảnh nhiều hơn là dựa vào Lời Kinh Thánh chúng ta đọc. Lý do thật hiển nhiên: Bạn đương đầu với các hoàn cảnh hai mươi bốn giờ mỗi ngày.

Đức Giêsu cảnh báo, trong thế gian, chúng ta sẽ phải điêu đứng (Ga 16, 33). Không ai được miễn trừ hoặc được cách ly khỏi đau khổ và cũng không ai sống mà cuộc đời luôn yên ả. Cuộc đời là một chuỗi các vấn đề. Khi bạn giải quyết xong một vấn đề, vấn đề khác lại chờ đến lượt nó. Không phải tất cả các vấn đề đều lớn, nhưng tất cả đều có ý nghĩa trong tiến trình trưởng thành Thiên Chúa dành cho bạn. Thánh Phêrô bảo đảm với chúng ta, các vấn đề là chuyện thường tình khi ngài nói, *“Anh em thân mến, anh em đang bị lửa thử thách:*

đừng ngạc nhiên mà coi đó như một cái gì khác thường xảy đến cho anh em” (1Pr 4, 12).

Thiên Chúa dùng các biến cố để kéo chúng ta lại gần Ngài hơn. Kinh Thánh nói, “*Chúa gần gũi những tâm lòng tan vỡ, cứu những tâm thần thất vọng ê chề” (Tv 34, 19).* Kinh nghiệm thờ phượng sâu xa thiết thân nhất của bạn hẳn sẽ chỉ đến trong những ngày đen tối nhất - khi tim bạn nát tan, khi bạn cảm thấy bị bỏ rơi, khi bạn không còn chọn lựa nào khác, khi bạn thương tổn tột cùng - và bạn chỉ biết quay về với một mình Ngài mà thôi. Chính trong khổ đau, chúng ta học biết thưa lên với Chúa những lời khẩn nguyện chân thành nhất tận đáy lòng mình. Trong khổ đau, chúng ta đâu còn sức cho những lời nguyện cầu hoa mỹ hời hợt.

Joni Eareckson Tada nhận xét, “*Khi cuộc đời màu hồng, chúng ta sống nhõn nhõ với chút ít hiểu biết về Đức Giêsu, bắt chước Ngài, trích dẫn Lời Ngài và nói về Ngài. Thế nhưng, chỉ trong khổ đau, chúng ta mới biết Ngài”.* Trong khổ đau, chúng ta học biết nhiều điều về Thiên Chúa mà không thể học được bằng những cách nào khác.

Thiên Chúa có thể ngăn Giuse khỏi cảnh tù đày (St 39, 20-22), ngăn Daniel khỏi hổ sư tử (Đn 6, 16-23), ngăn Giêrêmia khỏi bị chôn sống (Gr 38, 6), ngăn Phaolô khỏi đắm tàu đến ba lần (2Cr 11, 25) và ngăn ba trẻ Do Thái khỏi bị ném vào lò lửa (Đn 3, 1-26) - thế nhưng, Ngài đã không làm. Ngài để những sự cố này xảy ra và kết quả là mỗi một người trong họ được kéo đến gần Ngài hơn.

*Kinh nghiệm thờ phượng
sâu xa thiết thân nhất của
bạn hẳn chỉ đến trong
những ngày đen tối nhất.*

Các biến cố buộc chúng ta nhìn lên Chúa và chỉ nương tựa

vào một mình Ngài thay vì nhìn vào bản thân. Thánh Phaolô chứng thực ích lợi này, “*Nhưng chúng tôi đã mang án tử nơi chính bản thân rồi, để chúng tôi không tin tưởng vào chính mình, mà vào Thiên Chúa, Đáng làm cho kẻ chết trỗi dậy*” (2Cr 1, 9). Bạn sẽ không bao giờ biết Thiên Chúa là tất cả những gì bạn cần cho đến lúc Ngài là tất cả những gì bạn có.

Bất luận nguyên nhân làm sao, không một biến cố nào xảy đến cho bạn mà không có phép của Thiên Chúa. Mọi việc xảy đến cho một người con của Thiên Chúa đều được *Chaگان lọc*, và Ngài có ý dùng nó cho điều thiện ngay cả khi Satan và những người khác dùng nó cho điều ác.

Bởi lẽ Thiên Chúa là Đấng cai quản tối cao, các tai nạn chỉ là những sự cố trong dự định tốt lành Ngài dành cho bạn. Vì mỗi ngày đời bạn đều đã được ghi trong lịch của Ngài trước khi bạn được sinh ra (Tv

139, 16), nên *mọi sự xảy đến cho bạn đều có một ý nghĩa thiêng liêng. Mọi sự!* Thư Rôma 8, 28-29 giải thích lý do: “*Chúng ta biết rằng, Thiên Chúa*

làm cho mọi sự đều sinh lợi ích cho những ai yêu mến Ngài, tức làm cho những kẻ được Ngài kêu gọi theo như ý Ngài định. Vì những ai Ngài đã biết từ trước, thì Ngài đã tiên định cho họ nên đồng hình đồng dạng với Con của Ngài, để Con của Ngài làm trưởng tử giữa một đàn em đông đúc”.

Mọi sự xảy đến cho bạn đều có một ý nghĩa thiêng liêng.

TÌM HIỂU ĐOẠN THƯ RÔMA 8, 28-29

Đây là một trong những đoạn Kinh Thánh bị trích dẫn sai và hiểu sai nhiều nhất. Không phải, “Thiên Chúa khiến mọi sự diễn ra theo cách tôi muốn”. Hiển nhiên không đúng vậy. Cũng không phải, “Thiên Chúa khiến mọi sự diễn ra để có một kết

thức tốt đẹp trên trần gian”. Điều này cũng không đúng. Biết bao kết thúc không mấy vui trên trần đời!

Chúng ta đang sống trong một thế giới sa ngã. Chỉ trên thiên đàng, mọi sự mới hoàn tất trọn vẹn theo như Thiên Chúa dự liệu. Đó là lý do tại sao chúng ta được bảo là phải cầu nguyện “*Ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên trời*” (Mt 6, 10). Để hiểu hoàn toàn đoạn Rm 8, 28-29, bạn phải xét xem từng câu.

“**Chúng ta biết**”: Niềm hy vọng của chúng ta trong những lúc khó khăn không đặt trên nền tảng những ý tưởng tích cực, ước mơ hay lạc quan tự nhiên. Niềm hy vọng phải đặt trên nền tảng chân lý vững chắc: Thiên Chúa là chủ tể vũ trụ và Ngài yêu thương chúng ta.

“**Thiên Chúa làm**”: Có một Đấng Tác Tạo đàng sau mọi sự. Sự sống của bạn không là kết quả của cơ hội, vận mệnh hay may mắn tình cờ. Nó có một dự định hẳn hoi. Lịch sử là *Câu Chuyện Của Ngài*. Thiên Chúa đang kéo những sợi dây. Chúng ta sai lầm, nhưng Thiên Chúa thì không bao giờ. Thiên Chúa không thể mắc sai lầm - vì Ngài là Thiên Chúa.

“**mọi sự**”: Chương trình của Thiên Chúa dành cho đời bạn liên quan đến tất cả những gì xảy đến với bạn - kể cả những sai lầm, tội lỗi và tổn thương. Nó bao gồm cả bệnh tật, nợ nần, tai họa, ly dị và cái chết của những người thân yêu. Thiên Chúa có thể rút ra điều lành từ sự dữ tệ hại nhất. Ngài đã làm điều đó trên đồi Canvê.

“**đều**”: Không tách biệt hay độc lập. Các biến cố trong đời bạn đều liên quan *với nhau* trong chương trình của Thiên Chúa. Chúng không là những sự việc riêng lẻ nhưng là những phần tùy thuộc lẫn nhau trong tiến trình làm bạn nên giống Đức Giêsu. Để làm một chiếc bánh, bạn phải dùng đến bột, muối, trứng, đường và dầu. Ăn riêng mỗi thứ, chẳng mùi vị gì, thậm chí còn đắng. Nhưng nhờ chúng với nhau, chúng trở nên

ngon miệng. Nếu bạn giao cho Thiên Chúa tất cả những kinh nghiệm vô vị chẳng thích thú gì của bạn, Ngài cũng sẽ trộn lẫn chúng với nhau để làm nên điều tốt đẹp.

“sinh lợi ích”: Ở đây không nói, mọi sự trong cuộc đời là tốt. Phần lớn những gì xảy đến trong thế giới chúng ta đều là tội ác và xấu xa, nhưng Thiên Chúa chuyên rút ra điều tốt từ đó. Trong gia phả Đức Giêsu (Mt 1, 1-16), bốn phụ nữ được liệt kê: Tamar, Rahab, Ruth và Bathsheba. Tamar quyến rũ nhạc gia và có thai. Rahab là kỹ nữ. Ruth thậm chí không phải là người Do Thái và bất chấp lề luật, lấy một người Do Thái. Bathsheba ngoại tình với Đavít, dẫn tới việc chồng bà phải chết. Đây không phải là những danh thơm tiếng tốt, nhưng Thiên Chúa đã rút điều lành từ điều dữ và Đức Giêsu đến trần gian ngang qua dòng dõi họ. Mục đích của Thiên Chúa thì lớn hơn mọi biến cố, thương tích và ngay cả tội lỗi của chúng ta.

“cho những ai yêu mến Ngài, tức làm cho những kẻ được Ngài kêu gọi”: Lời hứa này chỉ dành riêng cho con cái Thiên Chúa, không dành cho mọi người. Tất cả mọi sự đều trở nên *xấu* với những ai sống đối nghịch với Thiên Chúa và cứ một mực làm theo ý riêng mình.

“theo như ý Ngài định”: Ý định của Thiên Chúa là gì? Ý của Ngài là chúng ta **“nên đồng hình đồng dạng với Con của Ngài”**. Mọi sự Thiên Chúa cho xảy đến trong đời bạn đều được phép xảy ra vì mục đích đó!

XÂY DỰNG MỘT NHÂN CÁCH NÊN GIỐNG ĐỨC KITÔ

Tựa những viên đá quý, chúng ta được định hình bởi chiếc búa và chiếc đục của những nghịch cảnh. Nếu chiếc búa của thợ kim hoàn không đủ mạnh để gọt đẽo những góc cạnh sần sùi của chúng ta, Thiên Chúa sẽ dùng một chiếc búa tạ. Nếu

vẫn cứng cõi, Ngài sẽ dùng dần búa khoan. Ngài sẽ sử dụng bất cứ thứ gì cần thiết.

Mỗi biến cố là một cơ hội xây dựng nhân cách, và biến cố càng khó khăn thì tiềm năng xây dựng cơ bắp thiêng liêng và đạo đức càng mạnh mẽ. Thánh Phaolô nói, *“Ai gặp gian truân thì quen chịu đựng; ai quen chịu đựng, thì được kể là người trung kiên; ai được công nhận là trung kiên, thì có quyền trông cậy”* (Rm 5, 3-4b). Trong cuộc đời bạn, điều xảy ra bên ngoài thì không quan trọng cho bằng điều xảy ra bên trong. Các hoàn cảnh chỉ tạm thời, nhưng nhân cách của bạn sẽ tồn tại mãi.

Kinh Thánh thường so sánh các thử thách với ngọn lửa tôi luyện kim loại vốn đốt cháy những bợn nhơ. Thánh Phêrô nói, *“Những thử thách đó nhằm tinh luyện đức tin của anh em là thứ quý hơn vàng gấp bội”* (1Pr 1, 7a). Một thợ luyện bạc được hỏi, “Làm sao ông biết khi nào thì bạc đã được luyện sạch?”. Ông trả lời, “Khi tôi thấy mình phản chiếu trong đó”. Khi bạn được luyện sạch bởi thử thách, người ta có thể nhìn thấy phản ảnh của Đức Giêsu trong bạn. Thánh Giacôbê nói, *“Đức tin có vượt qua thử thách mới sinh ra lòng kiên nhẫn”* (Gc 1, 3).

Điều xảy ra bên ngoài thì không quan trọng cho bằng điều xảy ra bên trong bạn.

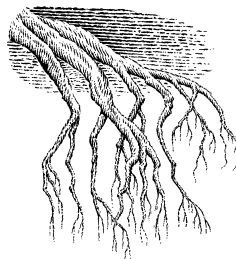
Thiên Chúa có ý định làm bạn nên giống Con của Ngài, nên Ngài sẽ dẫn bạn đi qua những kinh nghiệm Đức Giêsu đã trải qua. Điều ấy bao gồm cô đơn, cám dỗ, ức chế, chịu phê bình, ruồng bỏ, và bao thử thách khác. Kinh Thánh nói, Đức Giêsu *“đã phải trải qua nhiều đau khổ mới học được thế nào là vâng phục”* và *“khi chính bản thân đã tới mức thập toàn, Ngài trở nên nguồn ơn cứu độ vĩnh cửu”* (Dt 5, 8-9). Tại sao Thiên Chúa lại miễn cho chúng ta những gì Ngài đã để Con của Ngài

trải qua? Thánh Phaolô nói, “*Vậy đã là con, thì cũng là thừa kế, mà được Thiên Chúa cho thừa kế, thì tức là đồng thừa kế với Đức Kitô; vì một khi cùng chịu đau khổ với Ngài, chúng ta sẽ cùng được hưởng vinh quang với Ngài*” (Rm 8, 17).

ĐÁP LẠI CÁC BIẾN CỐ NHƯ ĐỨC GIÊSU

Các biến cố không tự động sản sinh những gì Thiên Chúa muốn. Nhiều người trở nên cay đắng hơn thay vì nên tốt hơn và không bao giờ trưởng thành. Bạn phải đáp lại biến cố theo cách của Đức Giêsu.

Hãy nhớ, kế hoạch của Thiên Chúa thì tốt lành. Thiên Chúa biết những gì là tốt nhất cho bạn và biết cả những gì bạn thích nhất. Ngài nói với Giêrêmia, “*Vì chính Ta biết các kế hoạch Ta định làm cho các người, kế hoạch thịnh vượng chứ không phải tai ương, để các người có một tương lai và một niềm hy vọng*” (Gr 29, 11). Giuse đã hiểu chân lý này khi nói với các anh em ông là những người đã bán ông làm nô lệ, “*Các anh đã định làm điều ác cho tôi, nhưng Thiên Chúa lại định cho nó thành điều tốt*” (St 50, 20). Vua Hezekiah cũng làm vọng lại cảm nhận này trong căn bệnh đe dọa tính mạng ông, “*Nay muôn vàn cay đắng đã hoá nên an bình, vì chính Ngài đã cứu con khỏi hố diệt vong*” (Is 38, 17). Hễ khi nào Ngài nói không trước lời kêu cầu của bạn, hãy nhớ, “*Thiên Chúa sửa dạy là vì lợi ích của chúng ta, để chúng ta được thông phần vào sự thánh thiện của Ngài*” (Dt 12, 10b).

Thật là sống còn khi bạn biết tập trung vào kế hoạch của Thiên Chúa chứ không tập trung vào đau khổ hoặc biến cố. Đó là cách Đức Giêsu đã đón nhận trên thập giá và chúng ta được

thức giục noi gương Ngài: *“Mắt hướng về Đức Giêsu là Đấng khai mở và kiện toàn lòng tin. Chính Ngài đã khước từ niềm vui dành cho mình, mà cam chịu khổ hình thập giá, chẳng hề chi ô nhục, và nay đang ngự bên hữu ngài Thiên Chúa”* (Dt 12, 2). Corrie Ten Boom, người đã khổ đau trong trại tử tù của Đức quốc xã giải thích sức mạnh của sự tập trung như sau: *“Nếu nhìn vào thế giới, bạn sẽ đau buồn; nếu nhìn vào bản thân, bạn sẽ chán nản. Nhưng nếu nhìn vào Đức Kitô, bạn sẽ được yên nghỉ!”*. Sự tập trung của bạn sẽ xác định cảm xúc của bạn. Bí quyết để chịu đựng là hãy nhớ rằng, khổ đau chỉ là tạm thời nhưng phần thưởng của bạn sẽ là đời đời. Môisen chịu đựng một cuộc đời đầy cam go vì ông *“mong ước một quê hương tốt đẹp hơn, đó là quê hương trên trời”* (Dt 11, 26). Thánh Phaolô trải qua những khổ khó cùng một cách thức đó. Ngài nói, *“Thật vậy, một chút gian truân tạm thời trong hiện tại sẽ mang lại cho chúng ta cả một khối vinh quang vô tận, tuyệt vời”* (2Cr 4, 17).

NGÀY HAI MƯƠI LĂM

Đừng suy nghĩ thiên cận. Cứ tập trung vào thành quả sau cùng: *“Vì một khi cùng chịu đau khổ với*

**ĐƯỢC BIẾN ĐỔI
QUA THỬ THÁCH**

Ngài, chúng ta sẽ cùng được hưởng vinh quang với Ngài Thật vậy, tôi nghĩ rằng: những đau khổ chúng ta chịu bây giờ sánh sao được với vinh quang mà Thiên Chúa sẽ mặc khải nơi chúng ta” (Rm 8, 17b-18).

Hãy hân hoan và dâng lời tạ ơn. Kinh Thánh nói với chúng ta, *“Hãy tạ ơn trong mọi hoàn cảnh. Anh em hãy làm như vậy, đó là điều Thiên Chúa muốn trong Đức Kitô Giêsu”* (1Tx 5, 18). Làm sao có thể tạ ơn được? Hãy lưu ý, Thiên Chúa bảo chúng ta tạ ơn *“trong mọi hoàn cảnh”* chứ không *“cho mọi hoàn cảnh”*. Ngài không mong bạn biết ơn đối với tội ác, tội

lỗi, đau khổ hoặc những hậu kết đau buồn kéo theo trong thế giới. Thay vào đó, Thiên Chúa muốn bạn cảm ơn Ngài vì Ngài sẽ dùng mọi biến cố của bạn để hoàn thành những mục đích của Ngài.

Kinh Thánh nói, *“Anh em hãy vui luôn trong niềm vui của Chúa”* (Pl 4, 4). Kinh Thánh không nói, *“Anh em hãy vui trên nỗi khổ của mình”*. Đó là khoái lạc khổ đau, một ý tưởng bệnh hoạn. Bạn hãy vui *“trong Chúa”*. Bất luận điều gì đang xảy đến, bạn cũng có thể vui trong tình yêu, trong sự chăm sóc, khôn ngoan, sức mạnh và trong sự trung tín của Thiên Chúa. Đức Giêsu nói, *“Ngày đó, anh em hãy vui mừng nhảy múa, vì này đây phần thưởng dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao”* (Lc 6, 23).

Chúng ta cũng có thể vui mừng khi biết rằng, Thiên Chúa đang cùng chúng ta trải qua đau khổ. Chúng ta không phục vụ một Thiên Chúa xa xôi hay phân cách, chỉ đứng bên lề cách an toàn để khích lệ bằng những sáo ngữ.

Thay vào đó, Ngài có mặt trong những khốn cùng của chúng ta. Đức Giêsu đã làm điều đó trong mầu nhiệm Nhập Thể và Thánh Thần của Ngài cũng đang thực hiện điều đó trong chúng ta ngay lúc này. Thiên Chúa không bao giờ bỏ mặc chúng ta.

Không bỏ cuộc. Cứ kiên nhẫn và bền chí. Kinh Thánh nói, *“Đức tin có vượt qua thử thách mới sinh ra lòng kiên nhẫn. Chớ gì anh em chứng tỏ lòng kiên nhẫn đó ra bằng những việc hoàn hảo, để anh em nên hoàn hảo, không có chi đáng trách, không thiếu sót điều gì”* (Gc 1, 3-4).

Xây dựng nhân cách là một tiến trình tiệm tiến. Bất cứ khi nào chúng ta tìm cách tránh né hay trốn chạy các khó khăn trong cuộc sống là chúng ta làm gián đoạn tiến trình, trì hoãn việc lớn lên và kết thúc với một nỗi đau còn tệ hơn - nỗi đau vô tích sự đồng hành với việc chối từ và tránh né. Hiểu được những hậu kết đời đời của việc phát triển nhân cách, bạn sẽ ít

cầu nguyện với lời kinh “*Xin an ủi con*” (“Xin giúp con được dễ chịu hơn”) nhưng sẽ cầu nguyện nhiều hơn với lời kinh “*Xin biến đổi con*” (“Xin đừng biến cố này để làm con nên giống Chúa hơn”).

Bạn biết mình đang trưởng thành khi bắt đầu cảm nhận bàn tay Thiên Chúa trong những bất ngờ, khó hiểu và những hoàn cảnh dường như vô nghĩa trong cuộc sống.

Nếu bạn đang đối đầu với một nghịch cảnh ngay lúc này, đừng hỏi, “Tại sao lại là tôi?”. Thay vào đó, hãy hỏi, “Chúa muốn con rút ra bài học nào?”. Rồi hãy cứ tin thác vào Ngài và quyết tâm làm điều lành. “*Anh em cần phải kiên nhẫn, để sau khi thi hành ý Thiên Chúa, anh em được hưởng điều Ngài đã hứa*” (Dt 10, 36). Đừng bỏ cuộc - hãy lớn lên!

NGÀY HAI MƯƠI LĂM NGHĨ VỀ MỤC ĐÍCH ĐỜI TÔI

Một điểm để suy tư: Có một mục đích sau mỗi biến cố.

Một câu Kinh Thánh để nhớ: “*Chúng ta biết rằng, Thiên Chúa làm cho mọi sự đều sinh lợi ích cho những ai yêu mến Ngài, tức làm cho những kẻ được Ngài kêu gọi theo như ý Ngài định*” (Rm 8, 28).

Một câu hỏi để nghiên ngẫm: Biến cố nào trong cuộc đời tôi đã giúp tôi trưởng thành hơn cả?

TRƯỜNG THÀNH QUA CÁC CÁM DỠ

*“Phúc thay người biết kiên trì
chịu đựng cơn thử thách,
vì một khi đã được tôi luyện,
họ sẽ lãnh phần thưởng là sự sống
Chúa đã hứa ban cho những ai yêu mến Ngài”
(Gc 1, 12).*

*“Các cám dỗ là những thầy dạy thân học của tôi”
(Martin Luther).*

Mỗi cám dỗ là một cơ hội để làm điều lành.

Trên con đường đi tới trường thành thiêng liêng, ngay cả cám dỗ cũng trở nên những lối đá để bạn bước đi hơn là những phiến đá làm bạn vấp chân một khi bạn nhận ra rằng, cám dỗ là dịp để bạn làm điều lành cả khi nó là dịp để làm điều dữ. Cám dỗ đơn thuần là dịp để chọn lựa. Đang khi cám dỗ là vũ khí hàng đầu của Satan nhằm huỷ hoại bạn thì Thiên Chúa lại muốn dùng nó để làm bạn lớn lên. Mỗi lần bạn chọn làm điều lành thay vì phạm tội, bạn đang lớn lên trong nhân đức của Chúa Kitô.

Để hiểu điều này, trước hết bạn phải xác định các tính chất trong nhân cách của Ngài. Một trong những mô tả cô đọng nhất về nhân cách của Đức Giêsu là hình ảnh những hoa trái của Thần Khí: *“Hoa quả của Thần Khí là: bác ái, hoan*

lạc, bình an, nhẫn nhục, nhân hậu, từ tâm, trung tín, hiền hoà, tiết độ” (Gl 5, 22-23).

Chín phẩm tính này là tương độ của Giới Răn Trọng Nhất, đồng thời chúng cũng miêu tả chân dung xinh đẹp của Đức Giêsu Kitô. Đức Giêsu là tình yêu, niềm vui, bình an và kiên nhẫn *tuyệt hảo* cùng tất cả mọi hoa trái tốt lành khác được thâu tóm nơi chỉ một con người. Vậy để có được hoa trái của Thánh Thần là phải nên giống Đức Kitô.

Nhưng làm thế nào để Chúa Thánh Thần có thể làm phát sinh chín hoa trái này trong đời bạn? Ngài có tạo ra chúng ngay tức thì không? Phải chăng một mai thức dậy, bạn chợt thấy mình được các nhân đức đã phát triển cách đầy đủ? Không. Hoa trái luôn lớn lên và chín muồi cách *chậm rãi*.

Câu tiếp theo là một trong những chân lý thiêng liêng quan trọng nhất mà bạn phải học mãi: Thiên Chúa phát triển hoa trái của Thánh Thần trong đời bạn bằng cách để bạn trải qua những hoàn cảnh, qua đó bạn bị cám dỗ *làm nghịch lại các nhân đức kia!* Sự phát triển của nhân cách luôn dẫn đến một lựa chọn, và cám dỗ tạo nên cơ hội đó.

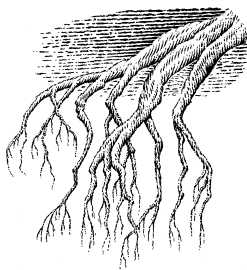
Chẳng hạn, Chúa dạy chúng ta *yêu thương* bằng cách để một vài người *không dễ thương* chung quanh chúng ta. Không cần phải có nhân đức để yêu thương những người dễ thương và thương mến chúng ta. Chúa chỉ cho chúng ta thấy *niềm vui* đích thực ngay giữa những điều không vui một khi chúng ta quay về với Ngài. Vui thích tùy thuộc hoàn cảnh bên ngoài, nhưng niềm vui đích thực thì đặt nền tảng trên tương quan bên trong của bạn với Thiên Chúa.

Thiên Chúa phát triển hoa trái của Thánh Thần trong đời bạn bằng cách để bạn trải qua những hoàn cảnh, qua đó bạn bị cám dỗ làm nghịch lại các nhân đức kia!

Thiên Chúa làm triển nở sự *bình an* đích thực trong chúng ta, không phải bằng cách để mọi việc xảy ra đúng như chúng ta hoạch định, nhưng bằng cách để những thời điểm hỗn độn và hoang mang xảy đến. Ai cũng có thể an nhàn nhìn ngắm cảnh chiều xuống tuyệt đẹp hoặc cảm thấy thư thái vào những ngày nghỉ. Nhưng chúng ta còn học biết sự bình an đích thực bằng việc vững tin vào Chúa ngay trong những hoàn cảnh qua đó chúng ta bị cám dỗ lo lắng và sợ hãi. Bằng cách ấy, đức *kiên nhẫn* có dịp lớn lên trong hoàn cảnh mà chúng ta buộc phải đợi chờ và thường bị cám dỗ nổi giận hoặc bùng nổ.

Thiên Chúa dùng hoàn cảnh đối nghịch của từng loại hoa trái để chúng ta chọn lựa. Bạn không thể được coi là tốt nếu không bao giờ bị cám dỗ trở nên xấu. Bạn không được coi là trung tín nếu không bao giờ có cơ hội để bất trung. Sự chính trực được xây dựng bằng việc đánh bại cám dỗ trở nên bất chính; lòng khiêm nhường lớn lên khi chúng ta từ chối trở nên kiêu ngạo; và sức chịu đựng phát triển mỗi khi bạn chống lại cám dỗ bỏ cuộc. Mỗi lần lướt thắng một cám dỗ, bạn trở nên giống Đức Giêsu hơn!

CÁM DỠ HOẠT ĐỘNG THỂ NÀO?

Thật hữu ích khi biết rằng chúng ta hoàn toàn có thể đoán trước Satan. Nó dùng lại chiến lược và những mưu mẹo cổ xưa từ thời tạo thiên lập địa. Mọi cám dỗ đều có cùng một cách thức. Đó là lý do tại sao thánh Phaolô nói, “*Chúng ta không lạ gì ý đồ của nó*” (2Cr 2, 11b). Kinh Thánh cho biết, cám dỗ là một tiến trình bốn bước mà Satan đã dùng cho Adam, Eva và cho cả Đức Giêsu.

Bước một, Satan xác định một *ước muốn* bên trong bạn. Đó có thể là một ước muốn gây nên tội, như ước muốn trả thù hay cưỡng bức người khác; hoặc đó có thể là một ước muốn bình thường, hợp pháp như ước muốn được yêu thương, được coi trọng hoặc được vui sướng. Cám dỗ bắt đầu khi Satan đề nghị (với một ý tưởng) bạn chiều theo một ước muốn xấu xa, hay thoả đáp một ước muốn hợp pháp không đúng cách hoặc không đúng lúc. Hãy luôn coi chừng những con đường tắt. Chúng thường là những cám dỗ! Satan thì thâm, “Bạn xứng đáng với điều đó! Bạn nên có nó ngay! Sẽ rất thích thú... để chịu... hoặc khiến bạn cảm thấy thoải mái”.

Chúng ta nghĩ cám dỗ vây quanh chúng ta, nhưng Thiên Chúa bảo, nó bắt đầu *bên trong* chúng ta. Nếu bạn đã không có một ước muốn bên trong, cám dỗ không thể lôi kéo bạn. Cám dỗ luôn bắt đầu trong tâm trí chứ không bắt đầu từ những hoàn cảnh. Đức Giêsu nói, “*Vì từ bên trong, từ lòng người, phát xuất những ý định xấu: tà dâm, trộm cắp, giết người, ngoại tình, tham lam, độc ác, xảo trá, trác táng, ganh tỵ, phỉ báng, kiêu ngạo, ngông cuồng*” (Mc 7, 21-22). Thánh Giacôbê nói, “*Khoái lạc của anh em đang gây chiến trong con người anh em*” (Gc 4, 1b).

Bước thứ hai là *nghe ngờ*. Satan tìm cách làm bạn nghe ngờ những gì Thiên Chúa đã nói về tội: Tội có sai lầm thật

không? Có phải thật sự Chúa bảo đừng làm không? Phải chăng Chúa chỉ cấm việc này với một số người hay vào một lúc nào khác? Chúa không muốn tôi hạnh phúc sao? Kinh Thánh khuyến cáo, “*Hãy đề phòng, đừng để người nào trong anh em có lòng dạ xấu xa chối bỏ đức tin mà lìa xa Thiên Chúa hằng sống*” (Dt 3, 12).

*Chúng ta nghĩ cám dỗ vây
quanh chúng ta, nhưng
Thiên Chúa bảo, nó bắt đầu
bên trong chúng ta.*

Bước thứ ba là *lừa dối*. Satan không thể nói thật và được gọi là “*Cha sự gian dối*” (Ga 8, 44). Bất cứ điều gì hắn nói với bạn đều là dối trá hoặc chỉ đúng một nửa. Satan đưa ra những lời dối trá để thế chỗ những gì Thiên Chúa nói trong Lời của Ngài. Satan nói, “Người không chết đâu. Như Thiên Chúa, người sẽ khôn ngoan hơn. Người sẽ thoát được. Không ai biết đâu. Nó sẽ giải quyết vấn đề của người. Ngoài ra, mọi người khác đều làm như vậy. Đó chỉ là một tội nhẹ”. Nhưng một tội nhỏ cũng như một phôi thai nhỏ: rồi nó cũng sẽ tự lộ ra.

Bước thứ bốn là *bất tuân*. Cuối cùng bạn hành động theo ý thích trong trí mình. Điều thai nghén như một ý tưởng nay được nảy sinh trong hành động. Bạn nhượng bộ bất cứ điều gì bạn để tâm. Bạn tin những lời dối trá của Satan và rơi vào chiếc bẫy mà thánh Giacôbê đã cảnh báo: “*Nhưng mỗi người có bị cám dỗ, là do dục vọng của mình lôi cuốn và dùng môi mà bắt. Rồi mỗi khi dục vọng đã cưu mang thì đẻ ra tội; còn tội khi đã phạm rồi, thì sinh ra cái chết. Anh em thân mến của tôi, anh em đừng có lâm lẫn*” (Gc 1, 14-16).

VƯỢT THẮNG CÁM DỠ

Biết cách thức cám dỗ tác động thế nào, tự nó đã là hữu ích; nhưng để vượt thắng nó, bạn cần nắm những bước cụ thể.

Đừng khiếp sợ. Nhiều Kitô hữu hoảng sợ và mất tinh thần bởi những ý tưởng cám dỗ, mang mặc cảm tội lỗi rằng mình không thể “vượt qua”. Họ thấy xấu hổ chỉ vì bị cám dỗ. Đây là một sự hiểu sai về trưởng thành. Bạn sẽ bị cám dỗ đeo bám mãi.

Trong một nghĩa nào đó, bạn có thể coi cám dỗ như là một lời khen. Satan không cần cám dỗ những ai sẵn sàng làm theo ý muốn xấu xa của nó; họ đã thuộc về nó. Cám dỗ là dấu hiệu cho thấy Satan căm ghét chúng ta, chứ không là dấu hiệu

của yếu đuối hay đam mê thế tục. Đó cũng là một phần thường tình của con người đang sống trong một thế giới sa ngã. Đừng ngạc nhiên, sững sốt hay nhụt chí vì nó. Hãy thực tế với việc không tránh khỏi cám dỗ; bạn sẽ không bao giờ có thể hoàn toàn tránh được hết cám dỗ. Kinh Thánh nói, “*Khi bạn bị cám dỗ...*”, chứ không nói *nếu*. Thánh Phaolô bảo, “*Không một thử thách nào đã xảy ra cho anh em mà lại vượt quá sức loài người*” (1Cr 10, 13a).

Bị cám dỗ không phải là một tội. Đức Giêsu bị cám dỗ, nhưng Ngài không bao giờ mắc tội (Dt 4, 15). Cám dỗ chỉ trở thành tội khi bạn nhượng bộ nó. Martin Luther nói, “Bạn không thể cấm con chim bay qua đầu mình, nhưng bạn có thể giữ cho nó không làm tổ trên đầu”. Bạn không thể cấm Ma Quỷ gieo rắc các ý tưởng, nhưng bạn có thể quyết tâm không hành động theo chúng.

Chẳng hạn, nhiều người không biết đến sự khác biệt giữa hấp dẫn ngoại hình hay gợi cảm và ham muốn nhục dục. Chúng không giống nhau. Thiên Chúa tạo dựng mỗi người là một hữu thể có giới tính và điều đó thật tốt lành. Hấp dẫn và gợi cảm là điều tự nhiên, tự phát, là những phản ứng trước vẻ đẹp cơ thể do Chúa tạo ra; đang khi ham muốn nhục dục là một hành động chủ ý của ý

Cám dỗ là dấu hiệu cho thấy Satan căm ghét chúng ta, chứ không là dấu hiệu của yếu đuối hay đam mê thế tục.

chí. Ham muốn nhục dục là ước ao dùng thân xác để phạm tội, để thực hiện ý tưởng đen tối trong tâm trí. Bạn có thể bị hấp dẫn hay ngay cả bị gợi dục, mà quyết tâm không phạm tội ham muốn. Nhiều người, cách riêng Kitô hữu nam giới, mặc cảm tội lỗi vì những hoạt động của nội tiết tố sinh dục Chúa ban. Khi tự nhiên nhìn một phụ nữ hấp dẫn, họ cho đó

là ham muốn nhục dục và cảm thấy xấu hổ, đáng lên án. Nhưng hấp dẫn đâu phải là ham muốn cho đến khi bạn bắt đầu áp ử nó.

Thực tế, bạn càng gần Thiên Chúa bao nhiêu, Satan càng ra sức cám dỗ bạn bấy nhiêu. Ngay lúc bạn trở nên con cái Thiên Chúa, Satan, như tên giết mướn, bắt đầu vạch một “hợp đồng” thanh toán bạn. Bạn là kẻ thù của nó, và nó âm mưu đánh gục bạn.

Một đôi khi, đang lúc bạn cầu nguyện, Satan sẽ gọi lên một điều kỳ dị hay một ý tưởng tà vạy để làm bạn chia trí và trêu bạn. Đừng sợ hãi hay xấu hổ bởi điều này, nhưng hãy biết rằng, nó đang run sợ khi bạn cầu nguyện và đang tìm mọi cách để ngăn cản bạn. Thay vì tự kết án “Tại sao tôi lại có những ý tưởng tà vạy đó?”, hãy coi đó như là cám dỗ gây chia trí của Satan và lại lập tức tập trung vào Chúa.

Hãy nhận ra cám dỗ bạn thường gặp và chuẩn bị đối phó. Một vài hoàn cảnh khiến bạn dễ sa chước

cám dỗ hơn những hoàn cảnh khác. Một vài hoàn cảnh sẽ làm bạn sa sẩy hầu như tức khắc đang khi những hoàn cảnh khác lại không làm bạn bận lòng. Những hoàn cảnh này thì đặc thù với những yếu đuối của bạn và bạn phải xác định chúng bởi lẽ chắc chắn Satan biết chúng! Nó biết *chính xác* điều gì khiến bạn dễ vấp ngã và nó liên tục hoạt động để đặt bạn vào những hoàn cảnh đó. Thánh Phêrô cảnh báo, “*Anh em hãy sống tiết độ và tỉnh thức, vì ma quỷ, thù địch của anh em, như sư tử gầm thét, rảo quanh tìm mồi cắn xé*” (1Pr 5, 8).

Hãy tự hỏi, “Tôi dễ bị cám dỗ nhất lúc nào? Ngày nào trong tuần? Mấy giờ trong ngày? Hãy hỏi, “Tôi dễ bị cám dỗ

**NGÀY HAI MƯƠI SÁU
TRƯỞNG THÀNH QUA
CÁC CÁM DỖ**

nhất ở đâu? Ở sở làm? Ở nhà? Ở nhà bạn? Ở quây rượu? Trong phi trường hay ở khách sạn?

Hãy hỏi, “Tôi dễ bị cám dỗ nhất *khi ở với ai?*”. Bạn bè? Đồng nghiệp? Một đám đông những người xa lạ? Hay khi ở một mình? Cũng hãy hỏi, “*Tâm trạng tôi thường như thế nào trước khi bị cám dỗ?*”. Có thể đó là lúc bạn mệt mỏi, cô đơn, chán nản, thất vọng hay quá căng thẳng. Có thể đó là lúc bạn bị thương tổn, nổi giận, lo lắng hay sau một thành công lớn hoặc lúc cao hứng.

Hãy xác định loại hình cám dỗ bạn thường gặp và chuẩn bị để tránh xa các hoàn cảnh đó hết sức có thể. Kinh Thánh lặp đi lặp lại là chúng ta phải dự liệu và sẵn sàng đương đầu với cám dỗ (Mt 26, 41; Ep 6, 10-18; 1Tx 5, 6,8; 1Pr 1, 13; 4, 7; 5, 8). Thánh Phaolô nói, “*Đừng để ma quỷ thừa cơ lợi dụng*” (Ep 4, 27). Hoạch định khôn ngoan sẽ giảm cám dỗ. Hãy theo lời khuyên của sách Châm Ngôn: “*Đường con đi hãy san cho phẳng..., đừng quanh bên phải, chớ queo bên trái, cố giữ chân con khỏi điều xấu xa*” (Cn 4, 26-27), “*Nẻo đường người chính trực tránh xa điều ác; ai để mắt đến lối mình đi thì sinh mạng an toàn*” (Cn 16, 17).

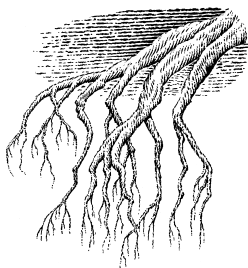
Cầu xin Thiên Chúa trợ giúp. Thiên đàng có đường dây nóng cấp cứu trực hai mươi bốn giờ. Thiên Chúa muốn bạn cầu Ngài trợ giúp hầu vượt thắng cám dỗ. Ngài nói, “*Hãy kêu cầu Ta trong ngày cùng khốn, Ta sẽ giải thoát và người sẽ làm hiển danh Ta*” (Tv 50, 15).

Tôi gọi đây là lời cầu nguyện “vi sóng” bởi vì nó nhanh và kịp thời: Lạy Chúa, xin giúp con! Xin cứu con! Khi cám dỗ ập xuống, bạn không có giờ để dài dòng với Chúa; bạn chỉ kịp kêu lên. Đavít, Daniel, Phêrô, Phaolô và hàng triệu người khác đã dùng lời nguyện tức thì đó để thoát cơn nguy khốn.

Kinh Thánh bảo đảm, lời cầu cứu sẽ được lắng nghe vì

Đức Giêsu cảm thông với những chiến đấu của chúng ta. Ngài cũng đã đối diện với những cám dỗ như chúng ta. Ngài, “*Vị Thượng tế của chúng ta không phải là Đấng không biết cảm thương những nỗi yếu hèn của ta, vì Ngài đã chịu thử thách về mọi phương diện giống như ta, nhưng không phạm tội*” (Dt 4, 15).

Nếu Thiên Chúa đang đợi để giúp chúng ta đánh bại cám dỗ, tại sao chúng ta không chạy đến với Ngài thường xuyên hơn? Phải thành thực mà nói, nhiều khi chúng ta *không muốn* được cứu giúp! Chúng ta muốn chiều theo cám dỗ mặc dầu biết đó là sai. Những lúc đó, chúng ta nghĩ, chúng ta biết điều gì là tốt nhất cho mình hơn cả Thiên Chúa biết.

Vào những lúc khác, chúng ta ngại kêu cầu Chúa bởi cứ chiều theo cám dỗ đó lần này đến lần khác. Nhưng Thiên Chúa không bao giờ bực mình, chán ngán hay mất kiên nhẫn mỗi khi chúng ta quay lại với Ngài. Kinh Thánh nói, “*Bởi thế, ta hãy mạnh dạn tiến gần Ngài Thiên Chúa là nguồn ân sủng, để được xót thương và lãnh ơn trợ giúp mỗi khi cần*” (Dt 4, 16).

Tình yêu thương của Chúa thì bền vững và lòng nhẫn nhục của Ngài thì trường tồn. Nếu bạn phải kêu lên cả trăm lần mỗi ngày cầu xin Ngài giúp để đánh bại một cám dỗ đặc biệt nào đó, Ngài cũng kịp tỏ lòng xót thương và ban ơn; thế nên, hãy mạnh dạn đến với Ngài. Hãy xin Ngài sức mạnh để làm điều lành và rồi cứ chờ đợi ơn Ngài ban.

Các cơn cám dỗ khiến chúng ta biết tựa nương vào Chúa như rễ cây bám chặt vào đất mỗi khi gió đánh vào thân; vì thế, mỗi lần đứng lên chống lại cám dỗ, bạn nên giống Đức Giêsu hơn. Khi bạn vấp ngã - vấp sẽ như vậy - đó cũng không phải là tuyệt mệnh. Thay vì chiều theo hay đầu hàng cám dỗ, hãy nhìn

lên Chúa, trông mong Ngài trợ giúp và nhớ rằng, phần thưởng đang chờ bạn, “*Phúc thay người biết kiên trì chịu đựng cơn thử thách, vì một khi đã được tôi luyện, họ sẽ lãnh phần thưởng là sự sống Chúa đã hứa ban cho những ai yêu mến Ngài*” (Gc 1, 12).

NGÀY HAI MƯƠI SÁU

NGHĨ VỀ MỤC ĐÍCH ĐỜI TÔI

Một điểm để suy tư: Mỗi cám dỗ là một cơ hội để làm điều lành.

Một câu Kinh Thánh để nhớ: “*Phúc thay người biết kiên trì chịu đựng cơn thử thách, vì một khi đã được tôi luyện, họ sẽ lãnh phần thưởng là sự sống Chúa đã hứa ban cho những ai yêu mến Ngài*” (Gc 1, 12).

Một câu hỏi để nghiền ngẫm: Đây là phẩm tính nên giống Đức Kitô mà tôi có thể phát triển bằng việc đánh bại cám dỗ thường phải đương đầu nhất?

ĐÁNH BẠI CÁM DỖ

*“Anh hãy tránh xa các đam mê của tuổi trẻ,
cố gắng trở nên người công chính,
giàu lòng tin và lòng yêu mến,
ăn ở thuận hoà cùng những ai kêu cầu Chúa
với tấm lòng trong sạch”*
(2Tm 2, 22).

*“Không một thử thách nào đã xảy ra cho anh em
mà lại vượt quá sức loài người.
Thiên Chúa là Đấng trung tín:
Ngài không để anh em bị thử thách quá sức;
nhưng khi để anh em bị thử thách,
Ngài sẽ cho kết thúc tốt đẹp,
để anh em có sức chịu đựng”*
(1Cr 10, 13).

Lúc nào cũng có đường thoát.

Có thể đôi lúc bạn cảm thấy một cám dỗ nào đó quá sức chịu đựng, nhưng đó là lừa phỉnh của Satan. Thiên Chúa đã hứa không bao giờ đặt *trên* bạn gánh nặng vượt quá sức mạnh Ngài ban *trong* bạn để bạn đối phó với nó. Ngài không cho phép bất kỳ cám dỗ nào xảy ra mà bạn không thể đánh bại. Tuy nhiên, bạn phải góp phần bằng cách thực hành bốn bí quyết Kinh Thánh dạy để đối đầu với cám dỗ.

Tập trung sự chú ý của bạn vào một điều khác. Có lẽ bạn sẽ ngạc nhiên khi *không* nơi nào trong Kinh Thánh bảo chúng ta “*chống lại cám dỗ*”. Chúng ta chỉ được dạy hãy “*chống lại ma quỷ*” (Gl 5, 22-23), và điều này *khá* bất ngờ, tôi sẽ giải thích sau. Thay vào đó, chúng ta được khuyên hãy tập trung suy nghĩ một chuyện khác, bởi lẽ chống lại một ý nghĩ sẽ vô ích. Việc đó chỉ làm tăng sự chú ý vào điều sai trái, và chúng ta càng thấy nó quyến rũ hơn. Để tôi giải thích:

Mỗi khi bạn tìm cách ngăn chặn một ý tưởng khỏi tâm trí, bạn lại khiến nó đi sâu hơn vào ký ức mình. Thay vì chống, bạn lại củng cố nó. Điều này rất đúng đối với cám dỗ. Bạn không đánh bại cám dỗ bằng cách chống lại cảm xúc về nó. Càng chống lại cảm xúc, nó càng làm bạn tiêu hao và chế ngự bạn. Bạn làm cho nó mạnh thêm mỗi khi nghĩ đến nó.

Vì cám dỗ luôn bắt đầu từ một ý nghĩ, nên cách nhanh nhất để vô hiệu hoá sức quyến rũ của nó là hãy chú ý vào một chuyện khác. Đừng chống lại ý tưởng. Chỉ cần thay đổi dòng suy tư và để tâm đến một ý nghĩ khác. Đây là bước đầu tiên để đánh bại cám dỗ.

Cuộc chiến chống lại tội lỗi thắng hay bại là ở trong tâm trí. Điều gì chiếm sự chú ý của bạn sẽ chiếm được con người của bạn. Đó là lý do tại sao Gióp nói, “*Tôi đã kết ước với đôi mắt của tôi, là không nhìn ngắm một thiếu nữ nào*” (G 31, 1). Cũng như Đavít đã cầu nguyện, “*Xin giữ mắt này khỏi nhìn theo những gì hư ảo*” (Tv 119, 37a).

Có bao giờ bạn xem quảng cáo thức ăn trên truyền hình

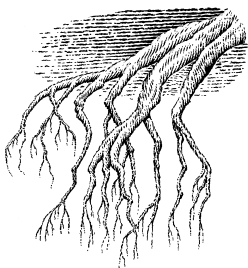

Cuộc chiến chống lại tội lỗi thắng hay bại là ở trong tâm trí. Điều gì chiếm sự chú ý của bạn sẽ chiếm được con người của bạn.

và bỗng nhiên cảm thấy đói? Có bao giờ bạn nghe người khác ho và lập tức bạn cũng dang hắng? Có bao giờ bạn thấy người khác ngáp và mình cũng muốn ngáp theo? (bạn có thể ngáp ngay bây giờ khi đọc điều này!) Đó là sức mạnh của sự gợi ý. Cách tự nhiên, chúng ta hướng đến bất cứ điều gì chúng ta chú ý. Bạn càng nghĩ nhiều về một điều gì, nó càng nắm chặt bạn hơn.

Đó là lý do tại sao việc lặp đi lặp lại “Tôi phải ăn ít lại... hoặc tôi phải bỏ hút thuốc... hoặc tôi không thèm khát nữa” là chiến lược tự làm cho mình thất bại. Nó bắt bạn chú ý vào điều bạn không muốn. Cũng như tuyên bố, “Tôi sẽ không bao giờ làm điều mẹ tôi đã làm”. Chính bạn đang tự đặt mình để làm lại chuyện đó.

Hầu hết các chế độ ăn kiêng không mấy hiệu quả vì chúng làm bạn lúc nào cũng nghĩ đến thức ăn, chúng đang bảo đảm với bạn rằng, bạn sẽ đói. Cũng vậy, đứng trước một cửa toạ, một người cứ lặp đi lặp lại với chính mình, “Đừng hồi hộp” thì làm cho mình hồi hộp thêm! Thay vào đó, người ấy nên chú ý vào một điều gì khác ngoại trừ những cảm xúc - vào Chúa chẳng hạn, vào tầm quan trọng của bài diễn văn, hay vào thị hiếu của thính giả.

Cám dỗ khởi sự bằng việc bắt lấy chú ý của bạn. Điều gì khiến bạn chú ý, điều ấy sẽ đẩy lên cảm xúc nơi bạn. Tiếp đến, cảm xúc tác động đến hành vi và bạn lại hành động theo cảm xúc. Càng chú ý đến “Tôi không muốn làm điều này”, nó càng mạnh mẽ kéo bạn vào trong lưới bẫy của nó.

Phớt lờ cám dỗ thì hiệu quả hơn so với việc chiến đấu với nó. Khi tâm trí bạn nghĩ đến một điều gì khác, cám dỗ sẽ tự mất tác dụng. Thế nên, khi cám dỗ gọi điện thoại cho bạn, đừng tranh cãi với nó, chỉ việc cúp máy!

Đôi khi điều này có ý nghĩa vật lý là lánh xa cám dỗ. Tẩu vi thượng sách. Chối dậy tắt ti vi. Rời khỏi nhóm bạn đang nói chuyện tầm phào. Hãy rời khỏi rạp, dù phim chưa xong. Để khỏi bị châm, hãy lánh xa đàn ong. Hãy làm bất cứ điều gì có thể để hướng sự chú ý của bạn vào một chuyện khác.

Về mặt thiêng liêng, tâm trí của bạn là một trong những nơi dễ bị tổn thương nhất. Để bớt bị cám dỗ, hãy để Lời Chúa và những ý tưởng tốt lành chiếm hữu tâm trí bạn. Hãy đánh bại những ý nghĩ đen tối bằng cách nghĩ đến những gì thanh cao. Đây là nguyên tắc thay thế. Thắng điều dữ bằng điều lành (Rm 12, 21). Satan không thể lôi kéo sự chú ý của bạn đang khi bạn bận tâm đến một điều khác. Đó là lý do tại sao Kinh Thánh lặp đi lặp lại với chúng ta rằng, hãy giữ lòng trí tập trung: *“Anh em hãy ngắm nhìn Đức Giêsu”* (Dt 3, 1). *“Anh hãy nhớ đến Đức Giêsu Kitô”* (2Tm 2, 8). *“Ngoài ra, thưa anh em, những gì là chân thật, cao quý, những gì là chính trực tinh tuyền, những gì là đáng mến và đem lại danh thơm tiếng tốt, những gì là đức hạnh, đáng khen, thì xin anh em hãy để ý”* (Pl 4, 8).

Nếu thật sự nghiêm túc muốn đánh bại cám dỗ, bạn phải quản trị tâm trí mình và giám sát nguồn thông tin đưa vào. Người khôn ngoan nhất đã từng sống trên đời cảnh báo rằng: *“Hãy gìn giữ tim con cho thật kỹ, vì từ đó mà sự sống phát sinh”* (Cn 4, 23). Đừng để rác rưởi đổ vào tâm trí bạn cách bừa bãi. Phải gạn lọc. Phải chọn lựa kỹ càng điều bạn suy nghĩ. Hãy noi gương thánh Phaolô, *“Chúng tôi bắt mọi tư tưởng phải đầu hàng để đi tới chỗ vâng phục Đức Kitô”* (2Cr 10, 5). Điều này đòi hỏi phải thực hành lâu dài suốt cả đời, nhưng với trợ giúp của Chúa Thánh Thần, bạn có thể thiết lập lại cách suy nghĩ của mình.

Chia sẻ chiến đấu của bạn với một người bạn tốt hay với nhóm tương trợ. Bạn không cần truyền thanh cho cả thế

**NGÀY HAI MƯƠI BẢY
ĐÁNH BẠI CÁM ĐỔ**

giới, nhưng bạn cần ít nữa là một người để có thể chân thành chia sẻ những chiến đấu của mình. Kinh Thánh nói, *“Hai người thì hơn một, vì hai người làm việc cực khổ sẽ thu nhập khá hơn. Người này ngã đã có người kia nâng dậy. Nhưng khi chỉ có một mình, mà bị ngã thì thật là khốn, vì chẳng có ai nâng dậy cả!”* (Gv 4, 9-10).

Để tôi nói rõ hơn: Nếu bạn thất bại trong việc chống lại một thói xấu cố hữu, một sự nghiện ngập, một cám dỗ, và bạn bị mắc kẹt trong vòng luẩn quẩn mặc cảm-thất bại-không làm được điều tốt, thì tự sức, bạn không làm cho mình khá hơn được! Bạn cần sự giúp đỡ của người khác. Một vài cám dỗ chỉ có thể vượt qua nhờ sự trợ giúp của một người bạn - là người sẽ cầu nguyện, cổ vũ và nhắc nhở bạn.

Dự định của Thiên Chúa dành cho sự trưởng thành và tự do của bạn còn bao gồm cả các Kitô hữu khác. Tình bằng hữu chân thực và chính hiệu là thuốc giải cho cuộc chiến đơn độc chống lại tội lỗi vốn rất khó chuyển lay nơi bạn. Thiên Chúa coi đó là cách thế duy nhất bạn được tự do: *“Anh em hãy thú tội với nhau và cầu nguyện cho nhau để được cứu thoát”* (Gc 5, 16).

Bạn có thật sự muốn được chữa lành khỏi chước cám dỗ dai dẳng vốn làm bạn vấp ngã hết lần này tới lần khác không? Phương dược của Chúa thật rõ ràng: Đừng trấn áp; hãy xưng thú nó ra! Đừng che đậy nó; hãy cởi mở! Bộc lộ cảm thức của bạn là bước đầu của việc chữa lành.

Che giấu thương tổn chỉ làm nó thêm nghiêm trọng. Bao vấn đề nảy sinh trong bóng tối và ngày càng trở nên trầm trọng, nhưng một khi được phơi bày ra ánh sáng sự thật, chúng rút lui. Bạn cũng sẽ bệnh hoạn như những bí mật của mình vậy. Thế nên, hãy cởi mặt nạ, đừng giả vờ mình hoàn hảo và hãy bước đi trong tự do.

Tại Hội Thánh Saddleback, chúng tôi từng chứng kiến sức mạnh kinh hoàng của việc chặt đứt trói buộc của những nghiện ngập tưởng như vô vọng và những cám dỗ triền miên qua một chương trình được gọi là Phục Hồi. Đó là một tiến trình rút ra từ Kinh Thánh gồm tám bước dựa trên Tám Mối Phúc Thật của Đức Giêsu và được xây dựng với sự hỗ trợ của các nhóm nhỏ. Trong mười năm qua, có hơn 5.000 anh chị em đã được giải thoát khỏi các thói hư tật xấu, thương tổn và nghiện ngập. Đến nay, chương trình này đã được áp dụng trong hàng ngàn cộng đoàn. Tôi nhiệt liệt khuyến khích bạn áp dụng nó cho cộng đoàn mình.

Satan muốn bạn nghĩ rằng, tội lỗi cũng như cám dỗ của bạn là độc nhất, nên nó muốn bạn giữ bí mật. Sự thật là tất cả chúng ta đang ở trên cùng một chiếc tàu. Tất cả chiến đấu cùng những cám dỗ như nhau (1Cr 10, 13), và “mọi người đều đã phạm tội” (Rm 3, 23). Hàng triệu người cảm nhận những gì bạn đang cảm nhận cũng như đang đối đầu với những cuộc chiến bạn đang đối đầu ngay hôm nay.

Lý do khiến chúng ta giấu nếm lầm lỗi của mình là vì lòng kiêu ngạo. Chúng ta muốn những người khác nghĩ rằng mọi sự trong cuộc sống của chúng ta “đang ở trong tầm kiểm soát”. Sự thật là, bất cứ những gì bạn không thể nói đến đều đã nằm ngoài tầm kiểm soát của cuộc sống bạn rồi: các vấn đề tài chánh, hôn nhân, con cái, tư tưởng, tính dục, những thói xấu kín đáo và bất cứ điều gì khác. Nếu tự sức chế ngự được nó, bạn đã giải quyết từ lâu. Thế nhưng, bạn bất lực. Ý chí và những quyết tâm cá nhân vẫn không đủ.

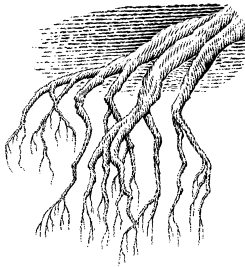
Sự thật là, bất cứ những gì bạn không thể nói đến đều đã nằm ngoài tầm kiểm soát của cuộc sống bạn.

Một vài vấn đề quá ăn sâu, quen lờn và quá lớn lao đến nỗi tự sức bạn không thể giải quyết. Bạn cần một nhóm nhỏ hay một người bạn có trách nhiệm, là những người sẽ khuyến khích, nâng đỡ, cầu nguyện, yêu thương bạn vô điều kiện và họ cũng có thể nhắc nhở bạn nữa. Rồi bạn cũng có thể giúp cho họ như thế.

Bất cứ lúc nào có ai đó giải bày với tôi, “Cho đến nay, tôi chưa bao giờ nói điều này với ai”, tôi rất phấn khích lắng nghe vì tôi biết họ sắp cảm nghiệm được sự giải tỏa và giải thoát lớn lao. Van áp suất sắp được mở ra, và lần đầu tiên, họ sắp nhìn thấy tia hy vọng cho tương lai đời mình. Điều đó thế nào cũng xảy ra một khi chúng ta làm điều Chúa muốn bằng cách thừa nhận những trần trở của mình với một người bạn lành thánh.

Cho tôi hỏi bạn một câu hỏi khó: Bạn đang cố giấu kín điều gì trong cuộc sống? Đó là điều bạn ngại đề cập đến? Tự sức mình, bạn sẽ không giải quyết nổi. Vâng, phải thật khiêm nhường mới có thể nhìn nhận yếu hèn của mình trước những người khác, nhưng thiếu khiêm nhường cũng là điều không bao giờ làm bạn trở nên tốt hơn. Kinh Thánh nói, *“Thiên Chúa chống lại kẻ kiêu ngạo, nhưng ban ơn cho kẻ khiêm nhường. Anh em hãy phục tùng Thiên Chúa”* (Gc 4, 6b-7a).

Phải chống lại cám dỗ. Sau khi đã khiêm tốn quy phục Thiên Chúa, chúng ta được lệnh phải chống lại Ma Quỷ. Ở phần còn lại của câu 7 trong chương 4, thánh Giacôbê nói, *“Hãy chống lại ma quỷ, chúng sẽ chạy xa anh em”* (Gc 4, 7b). Chúng ta không thụ động nhượng bước trước tấn công của nó, nhưng phải đánh trả.

Tân Ước thường mô tả đời sống Kitô hữu như một trận chiến thiêng liêng chống lại thế lực tội ác bằng việc sử dụng các thuật ngữ chiến tranh như chiến đấu, chế ngự, đấu tranh và

đánh thắng. Kitô hữu thường được so sánh với những người lính đang chiến đấu trên đất quân thù.

Làm sao chúng ta có thể chống lại Ma Quỷ? Thánh Phaolô nói, “*Hãy đội mũ chiến là ơn cứu độ và cầm gươm của Thần Khí ban cho, tức là Lời Thiên Chúa*” (Ep 6, 17). Bước thứ nhất là tiếp nhận ơn cứu độ của Thiên Chúa. Bạn sẽ không thể nói không với Ma Quỷ nếu bạn đã không nói vâng với Đức Kitô. Không có Đức Kitô, chúng ta hoàn toàn vô phương tự vệ trước Ma Quỷ, nhưng với “mũ chiến đội đầu là ơn cứu độ” tâm trí chúng ta được bảo vệ bởi chính Thiên Chúa. Hãy nhớ điều này: Nếu bạn là Kitô hữu, Satan không thể bắt ép bạn làm một chuyện gì, nó chỉ có thể gợi ý.

Thứ đến, bạn phải dùng Lời của Thiên Chúa làm vũ khí chống lại Satan. Đức Giêsu là gương mẫu cho chúng ta khi Ngài chịu cám dỗ trong sa mạc. Mỗi lần Satan đưa ra một đề nghị mới mẻ, Ngài chống lại bằng cách trích dẫn một câu Lời Chúa. Ngài không tranh luận với Satan. Ngài đã không nói, “Tôi không đói” khi bị cám dỗ dùng quyền năng mình để đáp ứng nhu cầu bản thân. Ngài chỉ đơn giản trích dẫn Lời Chúa đã thuộc lòng. Chúng ta cũng phải ứng xử như vậy. Lời Thiên Chúa có quyền năng và Satan sợ điều đó.

Dừng bao giờ tìm cách tranh luận với Ma Quỷ. Nó giỏi hơn bạn nhiều, bởi đã có hàng ngàn năm tập luyện.

Dừng bao giờ tìm cách tranh luận với Ma Quỷ. Nó giỏi hơn bạn nhiều, bởi đã có hàng ngàn năm tập luyện. Bạn không thể đánh lừa Satan với lý luận hoặc quan điểm của bạn, nhưng bạn có thể dùng thứ vũ khí vốn làm nó phải run sợ - chân lý của Thiên Chúa. Đây là lý do tại sao thuộc lòng Kinh Thánh là tuyệt đối cần thiết để đánh bại cám dỗ. Bạn có thể đọc thật

nhanh bất cứ khi nào bạn bị cám dỗ. Như Đức Giêsu, bạn đã cất giữ chân lý trong lòng, và nhớ lại bất cứ khi nào.

Nếu bạn không thuộc lòng một câu Kinh Thánh nào, thì khác chi bạn có súng mà bên trong không có đạn! Tôi thách thức bạn học thuộc lòng mỗi tuần một câu Lời Chúa trong quãng đời còn lại. Hãy hình dung bạn sẽ mạnh mẽ biết bao.

Nhận thức sự yếu hèn của mình. Thiên Chúa cảnh báo chúng ta đừng bao giờ tự phụ và quá tự tin; đó là đường dẫn đến thảm họa. Giêrêmia nói, *“Không gì nham hiểm và bất trị như lòng người, ai dò thấu được?”* (Gr 17, 9). Nghĩa là chúng ta chỉ việc giở lừa phỉnh chính mình. Đặt vào đúng hoàn cảnh, bất cứ ai trong chúng ta cũng có thể phạm bất cứ tội nào. Đừng bao giờ thiếu cảnh giác và nghĩ rằng mình đã ở ngoài vòng cám dỗ.

Đừng bao giờ bất cẩn đặt mình vào những hoàn cảnh dễ bị cám dỗ. Hãy tránh xa chúng (Cn 14, 16). Hãy nhớ, tránh xa cám dỗ thì dễ hơn thoát khỏi nó. Kinh Thánh nói, *“Bởi vậy, ai tưởng mình đang đứng vững, thì hãy coi chừng kẻo ngã”* (1Cr 10, 12).

NGÀY HAI MƯƠI BẢY
NGHĨ VỀ MỤC ĐÍCH ĐỜI TÔI

Một điểm để suy tư: Lúc nào cũng có lối thoát.

Một câu Kinh Thánh để nhớ: “Ngài không để anh em bị thử thách quá sức; nhưng khi để anh em bị thử thách, Ngài sẽ cho kết thúc tốt đẹp, để anh em có sức chịu đựng” (1Cr 10, 13).

Một câu hỏi để nghiên ngẫm: Ai là người tôi sẽ thỉnh cầu để họ trở nên người bạn thiêng liêng, giúp tôi đánh bại một chước cám dỗ cố hữu bằng lời cầu nguyện họ dành cho tôi?

CẦN CÓ THỜI GIAN

*“Ở dưới bầu trời này,
mọi sự đều có lúc, mọi việc đều có thời”
(Gv 3, 1).*

*“Tôi tin chắc rằng:
Đấng đã bắt đầu nơi anh em
một công việc tốt lành như thế,
cũng sẽ đưa công việc đó tới chỗ hoàn thành
cho đến ngày Đức Kitô Giêsu quang lâm”
(Pl 1, 6).*

Để trưởng thành, không có những con đường tắt.

Chúng ta cần nhiều năm để bước vào tuổi trưởng thành như trái trứng cần đủ mùa để lớn lên và chín mọng. Hoa trái thiêng liêng cũng thế. Việc phát triển các đức tính nên giống Đức Giêsu cũng không thể nhanh vội được. Như thân xác cần có thời gian để tăng trưởng thì trưởng thành thiêng liêng cũng như thế.

Khi bạn tìm cách làm trái cây chín nhanh, nó sẽ mất hương vị. Ở Mỹ, cà chua thường được hái xanh để không bị dập trên đường đến các cửa hàng. Trước khi bán, những quả cà chua xanh này được phun carbonic, để trong chốc lát, biến thành cà chua đỏ. Cà chua được phun khí này vẫn ăn được nhưng mùi vị không bằng cà chua chín tự nhiên, lớn lên chậm rãi.

Trong khi chúng ta lo lắng về việc làm sao để trưởng thành nhanh, thì Thiên Chúa lại quan tâm đến việc bằng cách nào để chúng ta trưởng thành mạnh. Ngài nhìn cuộc sống chúng ta từ đời đời và cho đời đời, nên Ngài không bao giờ vội vàng.

Lane Adams từng so sánh tiến trình trưởng thành thiêng liêng với chiến lược quân đội Đồng Minh sử dụng trong Thế Chiến Thứ Hai để giải thoát các đảo vùng Nam Thái Bình Dương. Trước hết họ “làm mềm” một hòn đảo, làm suy yếu hàng phòng ngự bằng việc nã pháo vào những đồn lũy địch quân từ các tàu chiến ngoài khơi. Tiếp đến, một lực lượng nhỏ Thủy Quân Lục Chiến đột nhập đảo và lập nên một “cứ điểm đổ bộ” - một phần nhỏ của đảo mà họ kiểm soát được.

Trong khi chúng ta lo lắng về việc làm sao để trưởng thành nhanh thì Thiên Chúa lại quan tâm đến việc bằng cách nào để chúng ta trưởng thành mạnh.

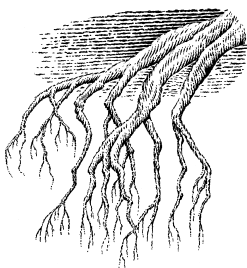

Một khi cứ điểm được ổn định, họ bắt đầu tiến trình lâu dài giải cứu phần còn lại của đảo, mỗi lúc lấn chiếm một phần. Cuối cùng, cả hòn đảo sẽ được kiểm soát, nhưng không phải là không có những chiến trận đẫm máu.

Adams rút ra một ý nghĩa tương tự: Trước khi Đức Kitô bước vào cuộc đời chúng ta ngày chúng ta nhập đạo, đôi khi Ngài phải “làm mềm” chúng ta trước bằng cách để những vấn đề mà chúng ta không giải quyết nổi xảy ra. Đang khi một số người mở lòng mình cho Ngài khi lần đầu tiên Ngài gõ cửa, thì đa số chúng ta lại phòng thủ và chống lại Ngài. Kinh nghiệm trước khi trở lại đạo của chúng ta là câu nói của Ngài: “Này, Ta đang đứng ngoài cửa và gõ cửa!”.

Vào giây phút bạn mở lòng mình cho Đức Kitô, thì Thiên

Chúa đặt một “cứ điểm đổ bộ” trong đời bạn. Bạn có thể nghĩ là bạn đã quy trao tất cả đời bạn cho Ngài, nhưng sự thật là còn rất nhiều nơi, những nơi mà thậm chí bạn chưa từng biết tới. Có thể bạn chỉ trao cho Ngài một phần nào đó mà bạn có thể hiểu được lúc đó. Không sao. Một khi Đức Kitô đã có một cứ điểm đổ bộ, Ngài bắt đầu chiến dịch chiếm lĩnh lãnh thổ ngày càng nhiều hơn cho đến khi cả cuộc đời bạn thuộc trọn về Ngài. Sẽ có nhiều chiến trận xảy ra, nhưng kết quả sẽ thật hiển nhiên. Thiên Chúa hứa, “*Đấng đã bắt đầu nơi anh em một công việc tốt lành như thế, cũng sẽ đưa công việc đó tới chỗ hoàn thành cho đến ngày Đức Kitô Giêsu quang lâm*” (Pl 1, 6).

Đời sống môn đệ là tiến trình nên giống Đức Kitô. Kinh Thánh nói, “*Cho đến khi tất cả chúng ta đạt tới sự hiệp nhất trong đức tin và trong sự nhận biết Con Thiên Chúa, tới tình trạng con người trưởng thành, tới tầm vóc viên mãn của Đức Kitô*” (Ep 4, 13). Nên giống Đức Kitô là đích đến sau cùng, nhưng hành trình của bạn thì sẽ kéo dài suốt cả cuộc đời.

Đến đây, chúng ta thấy, hành trình này bao gồm việc *tin* (qua thờ phượng), *thuộc về* (qua sự hiệp thông), và *trở nên* (qua đời sống môn đệ). Mỗi ngày một ít, Thiên Chúa muốn bạn trở nên giống Ngài hơn: “*Anh em đã mặc lấy con người mới, con người hằng được đổi mới theo hình ảnh Đấng Tạo Hoá*” (Cl 3, 10a).

Ngày nay, chúng ta bị ám ảnh quá nhiều với tốc độ, nhưng Thiên Chúa lại chú ý đến sức mạnh và vững chắc hơn là sự nhanh chóng. Chúng ta muốn xếp đặt nhanh gọn, đi tắt và giải quyết ngay. Chúng ta muốn một bài giảng, một khoá hội thảo, hay một kinh nghiệm vốn giải quyết tức khắc mọi vấn đề, đẩy xa mọi cám dỗ và giải thoát chúng ta khỏi mọi khổ đau. Thế

nhưng, trưởng thành đích thực sẽ không bao giờ là kết quả của một kinh nghiệm đơn lẻ, bất luận nó mạnh mẽ hay đánh động đến đâu. Sự trưởng thành thường tiệm tiến. Kinh Thánh nói, “*Chúng ta phản chiếu vinh quang của Thiên Chúa như một bức gương; như vậy, chúng ta được biến đổi nên giống cũng một hình ảnh đó, ngày càng trở nên rực rỡ hơn, như do bởi tác động của Chúa là Thần Khí*” (2Cr 3, 18b).

TẠI SAO LẠI PHẢI LÂU NHƯ THẾ?

Dẫu *có thể* biến đổi chúng ta tức khắc, Thiên Chúa lại chọn phương pháp làm chúng ta phát triển tiệm tiến. Đức Giêsu rất thận trọng trong việc phát triển cộng đoàn môn đệ của Ngài. Như Thiên Chúa đã để dân Israel chiếm cứ Đất Hứa “từng chút một” (Đnl 7, 22) hầu họ khỏi bị dồn ép lên nhau, Ngài cũng thích tác động dần dần, từng bước một trong cuộc đời chúng ta.

Để thay đổi và lớn lên, tại sao phải cần nhiều thời gian như thế? Đây là một vài lý do:

Chúng ta là những người học chậm. Chúng ta thường phải học đi học lại một bài học đến bốn hay năm mươi lần mới thuộc. Các vấn đề cứ luân phiên xảy đến, và chúng ta nghĩ, “Đừng lặp lại nữa! Biết rồi” - nhưng Thiên Chúa biết rõ hơn. Lịch sử Israel cho thấy chúng ta mau quên những bài học Thiên Chúa dạy và sớm quay về với những nếp cũ. Chúng ta cần học đi học lại.

Còn nhiều điều chúng ta chưa học. Nhiều người đến với vị tư vấn, họ trình bày một vấn đề cá nhân hay tình cảm vốn đã chất chứa *nhiều năm*, “Tôi chỉ có một giờ, xin ông giúp tôi”. Họ ngây ngô mong đợi một giải pháp tức thời cho một vấn nạn đã ăn rễ lâu năm. Vì phần lớn các vấn đề của chúng ta - và tất cả thói xấu - đã không phát triển một sớm một chiều, nên sẽ không thực tế khi mong chúng biến mất tức khắc.

Không một thần dược, một lời cầu nguyện hay một nguyên tắc nào có thể đảo ngược tức thời những tổn hại của nhiều năm. Nó đòi hỏi phải tháo gỡ và thay thế vốn mất nhiều công sức. Kinh Thánh gọi đó là “*cởi bỏ con người cũ*” và “*mặc lấy con người mới*” (Rm 13, 12; Ep 4, 22-25; Cl 3, 7-10, 14). Đang khi được ban một bản tính mới vào giây phút trở lại, bạn vẫn mang theo những thói quen, nếp sống và thực hành cũ vốn cần cởi bỏ và thay thế.

Chúng ta sợ phải khiêm tốn đối mặt sự thật của chính mình. Tôi vừa nói, sự thật sẽ giải thoát chúng ta, nhưng trước hết, sự thật cũng thường gây đau khổ. Nỗi lo đối diện với những thiếu sót của mình sẽ giam hãm chúng ta trong tù ngục của việc chối nhận. Chỉ khi nào để Thiên Chúa dội chiếu ánh sáng chân lý của Ngài trên những sai lầm, thất bại và ray rứt ấy, chúng ta mới có thể bắt đầu giải quyết được chúng. Đây là lý do tại sao bạn không thể trưởng thành nếu không có một thái độ dễ bảo và khiêm tốn.

Trưởng thành thường gây thương tổn và sợ hãi. Không trưởng thành nào không cần đến đổi thay; không đổi thay nào không gây sợ hãi hoặc mất mát; và không mất mát nào không gây thương tổn. Mỗi đổi thay đều kéo theo một mất mát nào đó: Bạn phải ra khỏi những lối cũ để cảm nhận những nẻo đường mới. Chúng ta sợ những mất mát này cả khi lối sống cũ thật tai hại cho bản thân; vì với đôi giày cũ, ít nữa là nó cũng thoải mái và quen thuộc.

Con người thường xây dựng cá tính của mình chung quanh

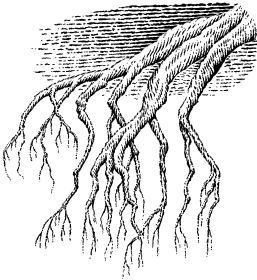

*Không trưởng thành nào
không cần đến đổi thay;
không đổi thay nào
không gây sợ hãi hoặc mất mát;
và không mất mát nào không
gây thương tổn.*

những khiếm khuyết. Chúng ta nói, “Thật giống tôi khi...” và “Tôi cũng như thế đó”. Nỗi lo lắng vô thức của chúng ta là, nếu tôi bỏ đi thói quen của tôi, tự ái của tôi, bứt rứt của tôi, tôi sẽ như thế nào? Lo lắng này hẳn sẽ làm trì trệ sự trưởng thành của bạn.

Thói quen cần có thời gian để hình thành. Hãy nhớ rằng, tính tình của bạn là toàn bộ các thói quen bạn có. Bạn không thể được coi là tử tế nếu không *thường xuyên* tử tế - bạn tỏ ra tử tế cả khi không nghĩ đến nó. Bạn không thể được coi là chính trực trừ phi *thói quen* của bạn là luôn luôn thật thà. Một người chồng chung thủy với vợ *phần lớn* thời gian, không phải là chung thủy! Thói quen của bạn xác định con người của bạn.

Chỉ có một cách thế để phát triển những thói quen nên giống các nhân đức của Đức Kitô mà thôi: Bạn phải *tập* - và điều này đòi hỏi thời gian! Không

có thói quen tức thì. Thánh Phaolô thúc giục Timôtê, “*Anh hãy tha thiết với những điều đó, chuyên chú vào đó để mọi người nhận thấy những tiến bộ của anh*” (1Tm 4, 15).

Nếu tập luyện một điều gì đó thường xuyên, bạn sẽ giỏi. Lặp đi lặp lại là mẹ của tâm tánh và kỹ năng. Những thói quen xây dựng tâm tánh này thường được gọi là “*những kỷ luật thiêng liêng*”, và có hàng tá sách tốt dạy bạn cách thực hành chúng. Xem Phụ trương 2, bạn sẽ thấy một bảng liệt kê những sách hay về sự trưởng thành thiêng liêng.

ĐỪNG VỘI VÃ

Một vài cách thế cộng tác với Chúa trong tiến trình đi đến trưởng thành thiêng liêng.

Hãy tin Thiên Chúa đang hoạt động trong đời mình cả

NGÀY HAI MƯƠI TÁM
CÂN CỐ
THỜI GIAN

khi bạn không cảm thấy điều đó. Trưởng thành thiêng liêng đôi khi là một công việc buồn tẻ, từng bước nhỏ mỗi lúc. Hãy ước mong cải thiện dần dần.

Kinh Thánh nói, *“Mọi sự đều có lúc, mọi việc đều có thời của nó”* (Cn 3, 1). Trong đời sống thiêng liêng của bạn cũng có những mùa khác nhau. Nhiều khi bạn cảm thấy lớn bùng lên (mùa xuân) theo sau là giai đoạn ổn định và thử nghiệm (mùa thu và mùa đông).

Vậy thì những vấn đề, những thói quen, những nỗi đau bạn muốn tống khứ một cách thần kỳ thì sao? Cầu nguyện để phép lạ xảy ra là một điều tốt nhưng đừng thất vọng nếu Chúa đáp lời bằng một thay đổi tiệm tiến. Với thời gian, dòng nước đều đều, chậm rãi sẽ bào mòn khối đá rắn chắc nhất và biến những phiến đá khổng lồ thành những viên cuội nhẵn nhụi. Qua thời gian, một mầm non nhỏ bé có thể biến thành một cây gỗ đỏ khổng lồ cao hơn 10 mét.

Hãy ghi lại những bài đã học trong sổ tay. Đây không phải là cuốn nhật ký các sự kiện nhưng là ghi nhận những gì bạn đang học. Hãy ghi lại những suy tư và những bài học cuộc sống Chúa dạy cho bạn về chính Ngài, về chính bạn, về cuộc đời, về các mối tương quan và về mọi chuyện khác. Hãy ghi lại để có thể ôn lại, nhớ lại và để chứng lại cho thế hệ mai sau (Tv 102, 18; 2Tm 3, 14). Lý do chúng ta phải học lại các bài học ấy vì chúng ta thường mau quên. Điều đặn nhìn lại hành trình thiêng liêng của mình có thể tránh cho bạn những nỗi đau và lo lắng không cần thiết. Kinh Thánh nói, *“Vì thế, chúng ta càng phải chú tâm hơn nữa vào những lời đã nghe, kẻo bị cuốn trôi đi mất”* (Dt 2, 1).

Hãy kiên nhẫn với Thiên Chúa, với chính mình. Một trong

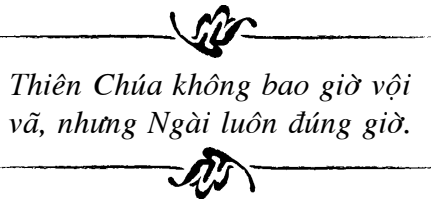
những rắc rối của cuộc đời là thời khoá biểu của Chúa hiếm khi trùng khớp với thời khoá biểu của chúng ta. Chúng ta thường hối hả, đang khi Thiên Chúa thì không. Bạn có thể cảm thấy nản lòng trước sự tiến triển chậm chạp của mình trong cuộc đời. Hãy nhớ, Thiên Chúa không bao giờ vội vã, nhưng Ngài luôn đúng giờ. Ngài sẽ dùng cả đời của bạn để chuẩn bị cho vai trò của chính bạn trong cõi đời đời.

Kinh Thánh có rất nhiều ví dụ về cách Thiên Chúa dùng những tiến trình lâu dài để phát triển một nhân cách, đặc biệt

với các nhà lãnh đạo. Ngài mất tám mươi năm để chuẩn bị Môisen, kể cả bốn mươi năm trong sa mạc. Suốt 14.600 ngày, Môisen sống trong đợi chờ và tự hỏi, “Đã đến giờ chưa?”. Nhưng Thiên Chúa cứ nói, “Chưa đâu!”.

Trái với các đề tựa của những cuốn sách phổ thông, không có đề tựa nào là *Những Bước Để Dàng Cho Sự Trưởng Thành*, hoặc *Bí Quyết Của Việc Nên Thánh Tức Khắc*. Khi muốn dựng một cọng nấm, Thiên Chúa chỉ mất một đêm; nhưng khi muốn dựng một cây sồi, Ngài phải mất cả trăm năm. Nhiều linh hồn cao cả lớn lên qua chiến đấu, bão tố và những mùa khổ đau. Vậy, bạn hãy kiên nhẫn với tiến trình này. Thánh Giacôbê khuyên bảo, “*Chớ gì anh em chứng tỏ lòng kiên nhẫn đó ra bằng những việc hoàn hảo, không có chi đáng trách, không thiếu sót điều gì*” (Gc 1, 4).

Chớ nản lòng. Khi Khabacuc nản lòng vì ông không nghĩ Thiên Chúa ra tay nhanh đủ, Ngài đáp: “*Đó là một thị kiến sẽ xảy ra vào thời ấn định. Nó đang tiến nhanh tới chỗ hoàn thành, chứ không làm cho ai thất vọng. Nếu nó chậm tới thì cứ đợi chờ,*

Thiên Chúa không bao giờ vội vã, nhưng Ngài luôn đúng giờ.

vì thế nào nó cũng đến, chứ không trì hoãn đâu” (Kb 2, 3). Với Thiên Chúa, trì hoãn không có nghĩa là từ chối.

Hãy nhớ, bạn đã đi được bao nhiêu; đừng nghĩ, bạn còn phải đi bao xa nữa. Bạn chưa đến nơi mà bạn muốn đến, nhưng cũng chẳng còn dậm chân nơi bạn từng ở. Trong nhiều năm, người ta mang một hạt nút rất được yêu chuộng với những chữ PBPGINFWMY (Please Be Patient, God Is Not Finished With Me Yet), “Xin Hãy Kiên Nhẫn Với Tôi, Chúa Chưa Xong Việc Nơi Tôi”. Phải, Thiên Chúa chưa xong với bạn, vậy hãy tiến lên. Cả con ốc sên cũng bò lên tàu Noe được nhờ kiên nhẫn!

NGÀY HAI MƯƠI TÁM
NGHĨ VỀ MỤC ĐÍCH ĐỜI TÔI

Một điểm để suy tư: Để đi đến trưởng thành, nào đâu có đường tắt.

Một câu Kinh Thánh để nhớ: “Tôi tin chắc rằng, Dấng đã bắt đầu thực hiện nơi anh em một công việc tốt lành như thế, cũng sẽ đưa công việc đó tới chỗ hoàn thành cho tới ngày Đức Kitô Giêsu quang lâm” (Pl 1, 6).

Một câu hỏi để nghiên ngẫm: Tôi cần kiên trì và nhẫn nại hơn nữa trong lãnh vực nào cho sự trưởng thành thiêng liêng của tôi?